SAMARANGSCH ADVERTENTIE-BLAD.

Aº. 1860. Vrijdag 14 September. Nº. 37.

PRIJS per JAAR voor *Samarang* *f* 12.—
" " " buiten *Samarang* " 14.—
Na TWEE *ure zullen er geene Advertentiën meer aangenomen worden.*

DIT ADVERTENTIE-BLAD WORDT IEDEREN VRIJDAG UITGEGEVEN.

De prijs der Advertentiën, is van *een* tot *tien* woorden *één gulden;* verder voor iedere *vijf* woorden *vijftig cents* of ½ *recepis*, behalve het zegelregt voor den Lande.

BIJ DIT BLAD BEHOORT EEN BIJVOEGSEL.

OFFICIEEL GEDEELTE.

Door zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal zijn de volgende beschikkingen genomen:

CIVIEL DEPARTEMENT.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, wegens vertrek, als lid van het collegie van curatoren van het gymnasium Willem III, dr. *P. Bleeker*, dirigerend officier van gezondheid der eerste klasse, onder dankbetuiging voor de vele goede en gewigtige diensten, bij de eerste zamenstelling en oprigting bewezen.

WEDERGEPLAATST:

Als kontroleur der tweede klasse bij de landelijke inkomsten en kultures, *C. W. F. Neijs*, onlangs van verlof uit Nederland teruggekeerd.

BEVORDERD:

Tot controleur der tweede klasse bij het binnenlandsch bestuur in de residentie Menado, de controleur der derde klasse *J. G. F. Riedel*.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, aan den resident van Palembang, *P. T. Couperus*.

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den adsistent-resident van Soerakarta, *L. A. Gallé*.

Een verlof naar Nederland, voor den tijd van zes maanden, aan den havenmeester te Batavia, *F. H. W. van de Velde*.

BENOEMD:

Tot secretaris der residentie Pekalongan, de secretaris der residentie Madura *L. W. D. Monod de Froideville*.

Tot havenmeester te Batavia, de waarnemende havenmeester te Anjer (Bantam) *Th. A. C. van Kervel*.

Tot controleur der inkomende- en uitgaande regten te Samarang, de ontvanger der inkomende- en uitgaande regten te Padang, *C. Kuhr*.

GOEDGEKEURD:

Dat door den Resident van Timor.

IS ONTHEVEN:

Eervol, van de vervulling der betrekking van civielen gezaghebber van Beloe (midden Timor) de eerste luitenant der infanterie, militair kommandant te Attapoepoe, *G. P. S. Froom*.

IS OPGEDRAGEN:

Het civiel gezag over Beloe (midden Timor), aan den eersten luitenant der infanterie *L. W. A. Kessler*, benoemd militaire kommandant te Attapoepoe.

Bij de Hoofdcommissie van Onderwijs in Nederlandsch-Indie.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, als president, mr. *A. Prins*, vicepresident van den Raad van Nederlandsch-Indie, onder dankbetuiging voor de door hem in die betrekking bewezene belangrijke diensten.

BENOEMD:

Tot president, jhr. mr. *H. C. van der Wijck*, lid in den Raad van Nederlandsch-Indie:

Bij de Burgerlijke Openbare Werken.

ONTHEVEN:

Van de verdere vervulling der betrekking van eerst aanwezenden ingenieur in de residentie Rembang, de adspirantingenieur *L. J. Mulder*.

OVERGEPLAATST:

Naar Rembang, om op te treden als eerst aanwezend ingenieur in het gewest van dien naam, de adspirant-ingenieur *J. C. Schumm*, thans te Samarang.

Naar de hoofdplaats Samarang, om werkzaam te zijn onder de bevelen van den eerst aanwezenden ingenieur in het gewest van dien naam, de adspirant ingenieur *S. Verburgh*, thans tijdelijk waarnemend adjunct bij het eerste bureau der directie.

BELAST:

Met de tijdelijke waarneming der betrekking van adjunct bij het eerste bureau van de directie der burgerlijke openbare werken, de adspirant-ingenieur *L. J. Mulder*.

MILITAIR DEPARTEMENT.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den directeur van het groot militaire hospitaal te Samarang (militair amtenaar der eerste klasse) *P. Bodemeyer*.

Bij de Militaire Geneeskundige dienst:

GEPLAATST:

Bij het garnizoen te Soerabaija, de officier van gezondheid der eerste klasse *G. F. James*, thans ter beschikking te Batavia.

OVERGEPLAATST:

Bij de civiel en militair geneeskundige dienst te Telok Betong (Lampongsche districten), de officier van gezondheid der tweede klasse *T. H. Eisinger*, thans te Kediri.

Bij de civiel en militair geneeskundige dienst te Kediri, de officier van gezondheid der tweede klasse *A. Rosman*, thans te Soerabaija.

Bij de civiel en militair geneeskundige dienst te Klatten, de officier van gezondheid der derde klasse *A. C. Langerveld*, thans te Weltevreden.

Bij het garnizoens hospitaal te Lahat (Palembang), de officier van gezondheid der derde klasse *B. P. Trombrink*, thans te Djokjokarta.

Bij het garnizoen te Djokjokarta, de officier van gezondheid der derde klasse *B. Schreuders*, behoorende tot het garnizoen te Wonosobo, thans te Pelantoengan.

Bij het garnizoen te Kedong Kebo, de officier van gezondheid der derde klasse *H. J. Wefers Bettink*, thans te Soerabaija.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den kapitein der infanterie *A. J. Roijen*.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit Zr. Ms. militaire dienst met behoud van regt of pensioen, de kapitein der infanterie *F. G. Beckman*.

BENOEMD:

Tot adjudant van den generaal-majoor, kommandant van de tweede militaire afdeeling op Java, de eerste luitenant adjudant van het 2de bataillon infanterie *C. J. Knoole*.

GEPLAATST:

Bij de directie der civiele en militaire geneeskundige dienst van Sumatra's Westkust en Onderhoorigheden, de derigerend officier van gezondheid der tweede klasse *J. Hartzfeld*, onlangs van verlof uit Nederland teruggekeerd.

MARINE DEPARTEMENT.

BELAST:

Met de waarneming der betrekking van:

baas ketelmaker, bij de fabriek voor de marine en het stoomwezen te Soerabaija *H. Lemans;*

onderbaas-ketelmaker bij de fabriek voor de marine en het stoomwezen te Soerabaija *J. van Zwielen;*

beiden onlangs uit Nederland aangekomen.

BEKENDMAKINGEN.

Met overwijzing tot artikel 28 der zegelordonnantie, (Staatsblad 1817 No. 50), waarbij onder anderen is bepaald, dat verzoekschriften gerigt aan de Hoofden van gewestelijk bestuur moeten worden geschreven op een zegel van *f* ½, herinnert de ondergeteekende bij deze het algemeen, dat de aan hem ingezonden wordende rekesten, welke instrijd met de voorschreven verordening, op ongezegeld papier zijn geschreven, *buiten beschikking worden gehouden.*

SAMARANG, [1214] *De Resident van Samarang,*
7 *September* 1860. D. C. A. VAN HOGENDORP.

Voor het Land. Debiteuren aan het Vendu-Departement te *Samarang*, over de maand Mei jl., worden bij deze herinnerd, dat de aanzuivering van hun Debet vóór of uiterlijk op ultimo dezer moet geschieden, bij gebreke waarvan de betaling in regten zal worden gevorderd.

SAMARANG, (1215) *De Super-Intendent,*
den 4*den September* 1860. KEIJZER.

IN OFFICIEEL-GEDEELTE.

Aangeslagen Vendutiën.

Op MAANDAG den 17den September, op het plein nabij de tweede Gouvernements brug alhier, van diverse Houtwerken.

Op DINGSDAG den 18den September, voor het Commissie-huis van *Soesman & Co.*

Op WOENSDAG den 19den en VRIJDAG den 21sten September, bij den Pachter der Pandjeshuizen.

Op DONDERDAG den 20sten September, voor het Vendu-locaal van *F. A. Pringiers.*

Advertentiën.

HOUT-VENDUTIE.

Op Maandag den 17den September,
ZULLEN
Soesman & Co.,
tegen 2% Vendu-Salaris, voor rekening van de HH. *B. KOPERSMIT & Co.* verkoopen:

1000 DJATTIEHOUTEN BALKEN,

van alle dimensiën, Chinesche Doodkistplanken en andere Houtwerken, alles liggende op de gewone stapelplaats. (1223)

TOKO-VENDUTIE

Op Dingsdag den 18den September,
BIJ
SOESMAN & CO.,
van diverse soorten van goederen, Dranken, Provisiën enz. (1246)

Op de Vendutie

van Dingsdag 18 September, bij
SOESMAN & CO.,
zal zonder reserve worden verkocht:
Eene belangrijke partij

PROVISIEN,

in kavelingen voor huiselijk gebruik, het restant der

Japansche Factuur,

BESTAANDE UIT:

Bezems, Voetvegers, Zakkie, Zoija, Agar-agar, Talie-apie, enz.; voorts nog het restant

SCHILDERIJEN,

Dames Japonnen, 150 stuks witte Madapollams 6/4 breed, 3 kisten Papier, nog eene partij Hollandsch Papier, eenige Hanglampen, Chinesche Gember, eene partij versch aangebragte

BOTER,

NOG:

Eenige Toilet-Spiegels en eene menige andere goederen meer. (1245)

MENGELWERK EN BIJDRAGEN.

EEN BEDORVEN KIND.

(*Vervolg en slot van No.* 36.)

XI.

ONTKNOOPING EN VERGOEDING.

Een heldere herfstdag heeft zijne eigenaardige bekoorlijkheden, vooral voor levenslustige gestellen, die niet door het afvallen der bladeren zwaarmoedig worden aangedaan, dewijl zij daarin slechts de teekenen zien, dat de natuur zich tot sluimeren zet, om uit te rusten tot krachtig ontwaken en tot nieuwen bloei; over de duinen zweefde een herfstdag met zijn kristal helderen hemel, met al zijne wonderen, welke de zonnestralen in gouden en roode tinten op de bladeren speelden. De badplaats had zich thans nog met meer bezoekers opgevuld, niet zoozeer om een bad, maar meer om de frissche zeelucht te genieten. En daar het toevallig Zondag was, had de spoorweg vele bezoekers en daaronder ook vorstelijke personen aangevoerd. Er had zich een schitterend gezelschap rondom de tafel verzameld. Na den maaltijd verstrooide zich het gezelschap, een gedeelte in de omstreken, een ander op de nabij gelegene duinen alwaar overal de schoonste uitzigten zich opdeden; de meesten zochten de speeltafels om het geluk uit te dagen.

„Die man schijnt u te willen spreken," zeide prins X. tot den opperhoutvester terwijl hij op eenen man in eenen groenen rok wees, die hen genaderd was doch evenwel op eenen eerbiedigen afstand was blijven staan.

„Ha! het is een boschwachter, uwe doorluchtigheid, die onlangs op voordeelige voorwaarden hierheen verplaatst werd. Een zeer geschikt mensch, gelijk wij dien hier tegen wilddieven en sluikerij kunnen gebruiken; waarschijnlijk wil hij mij voor mijne voorspraak komen bedanken; kom BIRKMAN, zijne doorluchtigheid wil wel veroorloven dat ik u als eenen wakkeren jager voorstel. BIRKMAN maakte eene diepe buiging voor den prins, vervolgens zeide hij tot zijnen chef: „er is mij hier iets voorgekomen, heer opperhoutvester, waar over ik u wilde raadplegen wat ik moet doen. Ik wandel onlangs met mijne vrouw langs de duinen, op eenmaal verschrikt zij en roept uit: „kijk, BIRKMAN daar is ook zoo'n zakdoek." Begrijpt gij, twee jaren geleden werd iemand zeer digt bij mijn huis vermoord, zijn gezelschap bragt hem bij mij," en hij verhaalde kortweg, wat zich daarbij had toegedragen, „thans," ging hij voort, „daar mijne vrouw van den zakdoek spreekt, dien eene dame digt bij ons naar beneden laat hangen, dacht ik: „gekheid, er zijn meer zakdoeken, die op elkander lijken! doch ik neem het gezelschap eens op en bij mijne ziel! zij zijn het. Den man zoude ik herkend hebben, al had hij zich als een turk verkleed. Ik ben om zijnentwil tienmaal in het verhoor geweest, de regtbank heeft zich alle moeite gegeven hem in handen te krijgen, hij was echter verdwenen als een dwaalicht. Nu is hij hier, wat moet ik doen?

De prins die met deze aangelegenheid ook bekend was, had hem met aandacht aangehoord, en wat hij den boschwachter in overeenstemming met den opperhoutvester ried, had ten gevolge, dat tegen den avond in alle stilte zich een overheids persoon naar het logement der vreemdelingen die juist wilden afreizen begaf, naar hunne passen vroeg, en hoewel die in order werden bevonden, op de aanklagte van den boschwachter welke door vele voorgestelde getuigen bevestigd werd, den vreemden heer verzocht van reisplan te veranderen en zich zijn gezelschap naar de residentie te laten welgevallen, waar het hooge geregtshof in der tijd reeds het binnen en

OP DE VENDUTIE

van 18 September,

zal alsnog voor rekening van wien zulks zoude mogen aangaan,

zonder reserve worden verkocht:

S. 51/53. 3 kisten, inhoudende 13 stellen Engelsche Wagentuigen voor 2 Paarden, met Pleet gemonteerd.
" 54. 1 " inh. 5 stellen Engelsche Wagentuigen voor 2 Paarden, met Koper gemonteerd.
" 56/57. 2 " inh. 6 stellen Engelsche Wagentuigen voor 4 Paarden, met Pleet gemonteerd en 1 stel voor 2 Paarden, id. id.
" 58/62. 5 " inh. 95 Rij-zadels, compleet met toebehooren, Londonsch maaksel.
" 63. 1 " inh. 2 stellen Engelsche Wagentuigen voor 2 Paarden, met Pleet gemonteerd.

(1247) SOESMAN & Co.

Op Woensdag den 19den en Vrijdag den 21sten September,

in de Chinesche Kamp bij den Pachter der Pandjeshuizen, van vervallen linnen Pandgoederen, zoomede Juweelen, Goud- en Zilverwerken, over het 1e. kwartaal 1859.

(1261)

VENDUTIE

op Donderdag den 20sten dezer,

in het Vendu-Locaal van

F. A. Pringiers,

van diverse Koopmanschappen en andere goederen. (1248)

VENDUTIE

wegens vertrek.

Op Donderdag den 27sten September,

ZAL DOOR

SOESMAN & CO.

VENDUTIE WORDEN GEHOUDEN,

ten huize van den Heer

Mc. LACHLAN, op Pontjol,

van ZEd.'s buitengewoon netten en solieden inboedel, bestaande onder anderen uit:

Een stel Ameublement van massief Mahonie-hout, bekleed met rood fluweelen Damast, verschei-dene Ronde-, Thee-, Bank- en Etenstafels, Knaapjes, Consôles met marmeren bladen, Speeltafels, groote Kleederkasten, enz., enz., alles van massief Mahoniehoot, beste soort Amerikaansche Wipstoelen, ijzeren en houten Luijaard-Stoelen, groote en kleine ijzeren

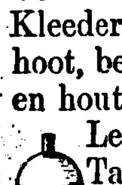

Ledikanten met toebehooren, Engelsche Hang-, Tafel-, Kroon-, Muur- en Kantoorlampen, groote Spiegels en Schilderijen, Cristal-, Glas-, Porcelein- en Aardewerk, Zilver- en Pleetwerk, fijne Engelsche Tafelmessen.

VOORTS:

Rijtuigen, als: Een Engelsche Mylord, een Europeesch Kantoorwagentje, een zoo goed als nieuwe en zeer ligte Palanquin op Engelsch onderstel, Wagen-paarden, een uitmuntend gedresseerd groot Rijpaard, zeldzame

Bloemen in Japansche-, Chinesche- en Europesche Potten, en al wat verder tot eenen zeer compleeten inboedel behoort. (1249)

LOSSE BRILLANTEN,

(1250) bij F. A. PRINGIERS.

Op ZATURDAG den 29sten dezer,

ZULLEN DE ONDERGETEEKENDEN

Vendutie

houden, van diverse Koopmanschappen, tevens eene prachtige verzameling Javaansche en vreemde

WAPENS,

welke gezamentlijk zal worden verkocht.

SOLO, W. VELDMAN & Co.
September 1860. (1251)

Op MAANDAG en DINGSDAG den 8sten en 9den OCTOBER,

zullen door

Soesman & Co.

wegens vertrek,

ten Huize van den WelEdelen Heer

M. S. PINO,

VENDUTIE

worden gehouden, van ZEd's bijzonder grooten en netten Inboedel, bestaande uit:

Verscheidene stellen Meubelen van massief Mahonie-hout, groote Hang-, Glas-, Kleeder- en Etens-

kasten, prachtige Etenstafels, verscheidene Ronde-, Bank-, Thee- en Speeltafels, alles van massief Mahonie-hout en keurig bewerkt; groote Spiegels, een stel van 16 Schilderijen, in stellen van 4 opteveilen, prachtige Cristallen Serviezen, twee fijne Fransch Porceleinen Serviezen voor 36-en 24 personen (rijk verguld.) Een Pianino en 1 Tafelpiano, groote Ledikanten, Waschtafels enz. enz. Eene gewaarborgde Brandkast met prachtig slot, Schrijftafels en Secretaires.

Voorts eene groote partij Zilverwerk, waaronder groote Schenk- en Theebladen, Presenteertrommels, een prachtig Thee-servies, alles echt Hollandsch maaksel, groote keur.

VERDER:

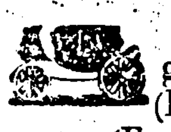
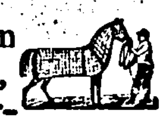

Eene groote doch zeer ligt en gemakkelijk rijdende Koets, (Europeesch) een Victoria Toerwagen, (Europeesch) een Palanquin, twee span groote Sandelwoods Wagenpaarden, (zeer hard loopend

en goed gedresseerd), eene belangrijke collectie Bloemen, enz., enz.

Alles daags te voren van 9 tot 12 ure te bezigtigen.

NB. Van dezen inboedel is een Catalogus der voornaamste artikelen gedrukt en op franco aanvrage gratis te verkrijgen bij de ondergeteekenden, die zich tevens gaarne met Commissiën zullen belasten.

(1252) SOESMAN & Co.

SOESMAN & CO.,

gaan steeds voort met het opruimen tegen lage prijzen van de door hun in Commissie ontvangen

Spiegels van middelmatige tot de

(1231) grootste dimensiën.

LOODWIT,

Spaanschgroen, Glasruiten en Spijkers in verschillende dimensiën, Gekookte- en Ongekookte Lijnolie, diverse Verwen, Hengsels, Sloten, enz., enz.

(1253) bij F. A. PRINGIERS.

Eng. Hang-, Staande- en Kantoorlampen, Kroonen met 2, 3 en 4 lichten, alles van gebronsd Koper.

Zagen, Vijlen, Bijtels, Spijkers, Grendels, Bogtscharnieren, enz., enz. en hetgeen verder tot een goed gesorteerd facuur IJzerwaren behoort.

Kistjes met Timmermans-gereedschappen compleet, van de 1ste kwaliteit.

(1254) THOOFT & Co.

Heden Uitgepakt:

een direct uit Engeland ontvangen

FACTUUR LAMPEN,

wij durven zeggen, wat soliditeit en deugdzaamheid aangaat, heeft men tot nu toe op Java nog geene zulke LAMPEN ontvangen.

DIT FACTUUR BESTAAT UIT

Kroonlampen van 2, 3 en 4 lichten, Hang-, Tafel- en Muurlampen.

Wij recommanderen onze begunstigers wel aan, deze LAMPEN te komen zien en te koopen,

(1260) bij SOESMAN & CO.

ONTVANGEN IN COMMISSIE:

EEN FACTUUR FRAAIJE

SPIEGELS en SCHILDERIJEN,

die wij verkoopen moeten en dus als zeer goedkoop aanbieden.

(1258) THOOFT & Co.

CHAMPAGNE,

Jacquesson et Fils, en echte *Veuve Cliquot*, Kirschwasser, Extrait d'Absynthe, Fransche Azijn in Bordeaux, getapt, en een factuur Fransche Provisiën in blik, Siropen, Vruchten, enz., enz.

Pas op nieuw ontvangen, bij

(1259) SOESMAN CO.

KOFFIJ

1ste soort,

in kleine kavelingen, voor huiselijk gebruik, bij

(1230) F. A. PRINGIERS.

N. B.

Liefhebbers van lekkere

Mandarijn Gember

worden aangeraden zich hiervan spoedig bij

SOESMAN & CO.

te voorzien, daar onze laatste aanvoer van dit artikel bijna uitverkocht is. [1233]

BANK-AKTIES,

te KOOP bij

(1257) THOOFT & Co.

Aambeelden, Bankschroeven, Spijkers van alle dimensiën, IJzerwerken voor Huisbouw, Hang-, Kast- en Deursloten, Koperen Patent Hang-, Kast- en Ladesloten; voorts allerlei soorten van Verwwaren, Gekookte en Ruwe Lijnolie, beste kwaliteit Politoer en Spiritus, enz., enz.

Verkrijgbaar bij

(1232) SOESMAN & Co.

Russische Zilveren Lepels en Vorken

in stellen, Drankzetjes, Zuurzetjes, Olie- en Azijnstellen, enz., enz., van de fijnste kwaliteit.

(1256) THOOFT & CO.

PUIKE MANILLA SIGAREN,

tegen *f* 46.—

Steeds verkrijgbaar

(1255) bij Gezusters GEIB.

ONTVANGEN:

Versch Selterswater,

Holl. en Eng. Bier

op 1/2 fleschen.

BEIJERSCH BIER.

(1226) THOOFT & Co.

---

buitenland had geroepen om dit verdwenen paar uit te leveren.

Aldaar aangekomen, werden zij voorloopig gescheiden en tot dat het feit bewezen was, den heer zoowel als de dame een fatsoenlijk, doch toch altijd een arrest opgelegd. Het kwam er op aan, te bewijzen of zij werkelijk diegenen waren, waarvoor de boschwachter BIRKMAN hen had aangegeven, zijn getuigenis beruste op den doctor en op den koetsier, het verder bewijs moesten de menschen uit het posthuis leveren, zoodat hunne identiteit niet langer twijfelachtig konde blijven. Doch de tweede moeilijker taak bleef het bewijzen van den moord. Er ruste eene zware verdenking op hen, het paar had deze door deszelfs raadselachtig verdwijnen zelfs op zich geladen, doch de bewijzen schenen te ontbreken; want de koetsier had destijds niets geklapt, wat regtstreeks daartoe zoude hebben kunnen voeren, andere getuigen van het feit ontbraken, zoodat er weinig hoop was dat de moord zoude kunnen bewezen en gestraft worden.

De dame bevond zich in een' toestand, die dringend vorderde dat de waarheid aan het licht gebragt werd. Men had haar van haren reis-genoot gescheiden. Men konde haar bijna niet bewegen eenig voedsel te nemen, als een lam gehoorzaamde zij in alles wat men haar beval; men hoorde geen beroep op hare onschuld, geene tegenwerping uit haren mond, zij scheen reeds geoordeeld te zijn.

„Weet gij, wie gevangen zijn genomen?" sprak een paar dagen daarna een voetganger tot eenen reiziger die juist van het station van den spoorweg naar de stad wilde rijden.

„Ik kom zoo even aan," zeide de reiziger. „Nu wie zijn het dan?"

Dat fraaije paar, dat verleden jaar bij den boschwachter BIRKMAN eenen stervende gebragt en een lijk heeft achter gelaten," antwoordde de wandelaar.

De aangekomene verschrikte zigtbaar, „het is niet mogelijk, mijnheer;" riep hij.

„Het is toch zoo, mijnheer de baron, prins X. heeft zelfs tot hunne gevangenneming medegewerkt."

„En het meisje, ik meen mejufvrouw WILMER?"

„Hoe, wat weet gij wel van haar? ik ga juist op reis hare zaken in orde te brengen; alles is nog beter teregt gekomen, als ik gedacht had. Een tienduizend gulden heb ik uit den faillieten massa voor haar gered, wel zijn alle de vrijers, die haar eenmaal het hof maakten afgedeinsd, doch zij zal nog wel een' man krijgen. Mevrouw VAN HULZEN heeft mij geschreven, ik moest mij slechts tot haar wenden, zij konde mij het adres opgeven, waar ik het aardig kind zoude kunnen vinden.

Ja! ja! kom ga mede, stel deze reis nog eenigen tijd uit." riep HALLER in groote gejaagdheid.

„Ik kan niet," verzekerde de procureur, „het is juist in zaken van mejufvrouw WILMER."

„Wie is de advokaat der gevangenen?" vroeg HALLER angstig. De procureur noemde hem eenen beroemden naam en beloofde, reeds morgen terug te zijn, waarop zij scheiden. HALLER reed naar de stad, met eene onrust zoo als hij nog nooit gevoeld had. Zoo was alles te vergeefsch geweest, de slag, die hij zijne arme bloedverwanten had willen besparen, had evenwel haar hoofd getroffen. En IDA? wat was er met haar gebeurd? Niemand wist van haar toen hij voorzigtig vroeg, of het gevangen paar geene gezellin had gehad? waar was IDA gebleven? Donkere vermoedens kwamen bij hem op, toen hij den moeijelijken gang ondernam, tot welken hij toestemming had aangevraagd, evenwel onder belofte, van zijne zijde belangrijke inlichtingen te geven.

De gevangene zat in hare eenzame kamer. Nog was zij niet verhoord geworden; wat zoude zij ook hebben kunnen uitbrengen? slechts stille bittere tranen konde

WIJN-HANDEL
VAN
Thooft & Co.

ONTVANGEN:

Puike Vatwijn Margaux T. & v. V. en St. Julien D.

Lekkere TAFELWIJNEN,

D. C. op 1/1 en 1/2 flesschen, Cantenac, Margaux, St. Estèphe en andere

fijne Bordeaux Wijnen.

Boys Brown Cantenac, Cos DestournelSt. Estèphe, Chateau de Cantemerle Baron de Villeneuve, Vastapani Margeaux, Batailley Guestier, le Moine Ludon, Grand Puy Pauillac, Comte Palmer.

WITTE BORDEAUX WIJNEN.

Haut Barsac, Haut Sauternes, Haut Sauternes Chateau Yquem 1/1 & 1/2 fl.

Muscaat Frontignan.
d°. Lunel. } 1/1 en 1/2 fl.
d°. Rivasaltes.

Bourgogne Wijnen.

Bourgogne Chambertin.
d°. Volnay.
d°. Romanée.
d°. Clos de Vougeot.
Côte Rotie.

CHAMPAGNE.

Jacquesson et fils.
Sorin frères.
Moet et Chandon.
Veuve Cliquot. } 1/1 en 1/2 fl.
Mumm & C°.
Heydskerk & C°.

Superieure Madeira, Sherry en Portwijnen, lekkere Rhijnwijn op 1/1 & 1/2 fl., voor dagelijks gebruik eene groote verscheidenheid fijne Wijnen, waaronder onze bekende Niersteiner, Rauenthaler Berg, Hochheimer Dom Dechany en Steinberger Cabinet, zeer fijne oude Malaga Wijn, Roode en witte Constantia, Hongaarsche Wijnen, enz., enz.

Alles van superieure kwaliteit en met zorg voor ons in Europa uitgezocht. (1229)

Vatwijn *Baour & Co.* en Bremer Leeuwenbier, bij
(1227) J. P. BRANDES.

Pas Ontvangen:

Dames Stroo-hoeden.
Prachtige Chenille Coiffures.
(1262) bij Gezusters GEIB.

Ontvangen:

Puike *van der Leeuw* en *Cachet* Boter.
Versche groote Westphaalsche Hammen.
Rookvleesch en Paterstukken.
Een klein factuurtje Geslagt in stopflesschen.
Gedroogde Groenten.
Groenten in stopflesschen en in blikken.
Alle soorten van Vleeschen, Wild en Gevogelte, Zwezerikken, enz. in blik.
Gedroogde Vruchten, fijne Tafel-Amandelen en Amandelen voor gebak.
Koek in trommels.
Banket en fijn Suikerwerk.
Holl. Tafelzuur.
Eng. Jams, Mosterd en Beschuit.
Fransche Provis en in blik.
Eng. en Fransche Siropen.
Likeuren van *Focki g.*
Alle soorten van Bitte:, enz., enz.
(1224) THOOFT & CO.

PUIKE MANILLA SIGAREN,
(1225) bij THOOFT & C°.

Geoctrooijeerde
Guanine-Fabriek
TE ROTTERDAM,
ONDER DIRECTIE DER HEEREN
DE WILD & KORTMAN.

Eenig Depôt van de echte soort bij
SOESMAN & CO.

Met het Nederlandsch schip *„De Vijf Vrienden"* ontvingen wij de eerste bezending dezer in Europa zoo gunstig bekende drooge meststof, waarvoor door **Z. M. DEN KONING** aan de fabriekanten een octrooi voor 15 jaren verleend is.

Deze meststof, met Guano gelijk staande in vruchtmakende eigenschappen, echter veel lager in prijs, is zeer aan te bevelen aan heeren Planters van Indische Producten, even als ook voor Tabak, Gras en Aardappel-Kultuur, Groenten, Bloemen en vruchten, terwijl niet alleen de groei en productie bevorderd wordt, maar ook alle onkruid en ongedierte door deze bemesting wordt tegengegaan en vernietigd.

Van de voornaamste landbouwers in Nederland en België hebben de Fabriekanten de loffelijkste getuigschriften over de gunstige resultaten dier bemesting ontvangen; daar bovendien ook alle Tijdschriften van Landbouw zich eenstemmig gunstig daarover uitlaten, zoo kunnen wij ook voor Java de GUANINE gerust aanbevelen.

Monsters en nadere informatiën te bekomen bij
(1263) SOESMAN & CO.

De Zalf en Pillen van Holloway.

Zijn een onfeilbaar geneesmiddel voor schurft en alle andere huidziekten. De loomheid, de vermoeienis en de neêrslagtigheid des geestes, die de lijders aan huidziekten gewoonlijk ondervinden, verdwijnen spoedig door het gebruik van de Zalf en Pillen van Holloway. De doelmatigheid van dit geneesmiddel is zonder weêrga, namelijk in boven genoemde gevallen; en in plaatsen, waar deze ziekten menigvuldig zijn, baren de genezingen verwondering.

De prijzen zijn als volgt:

Doosjes Pillen à	*f* 1.—,	*f* 3—,	*f* 5.—
Potjes Zalf à	„ 1.—,	„ 3.—,	„ 5.—

Elk doosje en potje is vergezeld van eene aanwijzing hoe men de Zalf en Pillen gebruiken moet.

Ze zijn op franco aanvrage à contant te bekomen:

Te *Soerabaija* bij LE ROY & Co.
„ „ „ MOSSEMBEKKER & Co.
„ *Banjoemaas* „ M. S. CHERIMAN.
„ *Djocjacarta* „ DEEKENS & Co.
„ „ „ Wed. C. W. V. D. LAAN.
„ *Soeracarta* „ W. VELDMAN en Wed. SAFFINGER.
„ *Tagal* „ Mevrouw de Wed. VAN DORT.
„ „ „ A. J. VAN DER VOORT.
„ *Cheribon* „ W. GALISTAN.
„ *Buitenzorg* „ P. SCHREUDER.
„ *Samarang* „ DE GROOT, KOLFF & Co., H. L. DE LYON, JOOSTEN & Co. en
(1236) bij SOESMAN & CO.

In Commissie ontvangen:

Eene prachtige Fluit,

uit de Fabriek van HANKEN te *Rotterdam*, met Zilveren Kleppen.
Eene dito **PICCOLO** uit dezelfde Fabriek.

Beide instrumenten zijn geheel nieuw en worden voor goed verkocht.
(1202) DE GROOT, KOLFF & C°.

KAR-ASSEN,

Menie, Loodwit, Lijnolie, Teer en alle soorten van Verwwaren, bij
(1228) THOOFT & C°.

DRIE PIANO'S

van de eerste Fabriekanten, expres voor dit Klimaat vervaardigd,
Pas Ontvangen bij
(1235) SOESMAN & Co.

Wissels op Nederland,
(1237) bij DORREPAAL & CO.

Wissels op Nederland,
(1264) bij VAN MAANEN & CO.

WISSELS OP NEDERLAND
verkrijgbaar bij (1265) M°. NEILL & C°.

LOGE
La Constante et Fidèle.

RECEPTIE
in den Eersten Graad,

op Woensdag 26 Sept. 1860 P.·.S.·.
des avonds ten 8 *ure.*

SAMARANG, (1266) *De Secretaris*,
12 *Sept.* 1860. J. H. DE GROOT.

De ondergeteekende *Geëxamineerd Onderwijzeres*, maakt bekend, dat zij met toestemming der Sub-Commissie van Onderwijs alhier eene School voor Meisjes heeft geopend in de *Bloemstraat*, waar Onderwijs gegeven wordt: 's morgens van 8 tot 12 uren,
IN ALLE VROUWELIJKE HANDWERKEN
en 's namiddags van 2 tot 4 uren,
in de Vakken van het Lager Onderwijs.

Ouders en Voogden hierop reflecterende kunnen nadere informatiën aangaande de *billijke voorwaarden* bij de ondergeteekende inwinnen.

SAMARANG, E. MIEROP,
September 1860. (1239) geb. *Muhlenfeld.*

GEVRAAGD SPOEDIG:

Een bekwaam MACHINIST ervaren in het *SUIKERVAK* en het luchtledig koken kundig.

CONDITIEN NAAR BEKWAAMHEDEN.

Met noodige opgaven franco adres
B. KOPERSMIT & CO.
(1240) *Samarang*

BOEK-HANDEL
VAN [1204]
de Groot, Kolff & Co., Samarang.

van Humboldt. Kosmos, 4 dn.
„ „ Natuurbeschouwingen.
„ „ Kleine Geschriften met Atlas.
te zamen ad. . . . . . . *f* 60.—

VOORTS:

Kaiser. De Sterrenhemel verklaard, 3e. druk, 1 deel gebonden. . . . . „ 9.—
Ganot's Natuurkunde door P. van der Burg, nieuwe uitgave 1859. . . . . . . „ 12.—
Dr. van den Broek. De Natuur beschreven in Tafereelen. . . . . „ 10.—
Dr. Zimmerman. De Aardbol en zijne Natuurwonderen, 3 dn. . . . . „ 22.—
Hoffman. De Aarde, hare Bewoners en Voortbrengselen, met platen, 4 dn. . . . „ 20.—
Schoedler's Boek der Natuur, gebonden. . . „ 12.—
Burmeister. Geschiedenis der Schepping. . . „ 7.—
Jacobson. Handboek der Technologie, 1860. „ 6.—
Gerardin. Scheikunde, gebonden. . . . . . „ 14.—

---

zij schreijen over haar lot, doch geene klagt kwam over hare lippen. Waarvan beschuldigde men haar? zij was onschuldig, doch waarom beriep zij zich niet op hare vrienden? ach op wie zoude zij zich beroepen? op vreemde ongevoelige menschen wien haar lot onverschillig was, die haar nog bespotteden, van welken niemand de verlatene zoude willen opnemen. Haar ziel was door deze ijsselijke wending van haar lot zoo gedrukt, dat zij zich zonder wederstand te bieden aan haar lot overgaf. De gedachte hoe gelukkig zij eenmaal hier geleefd had, de herinnering aan die dagen van teedere liefde en ouderzorg, door welke zij *verwend* was geworden, was in te groote tegenstrijd met haar tegenwoordig lot, dat zij als medebeschuldigde van eene misdaad gevangen zat — en wanneer de gevangenis zich voor haar al opende, waarheen zoude zij zich wenden, wie bekommerde zich over haar lot? en toch arm meisje, hij is digter bij u als gij denkt, reeds klinkt zijn voetstap voor uwe deur, die voor hem wordt opengesloten, o als de nood het hoogst is weet de Heer uitkomst te geven!

„IDA!" riep eene stem op eenen toon der grootste verwondering en deelneming, eene stem, welke der verlatene als die van eenen troostenden engel in de ooren klonk.

Zij vloog op, bijna bewusteloos, zij breidde hare armen uit en zonk aan zijne borst, liefderijk door hem omvangen. De cipier had zich zacht verwijderd.

„U had ik hier niet verwacht! o herstel u, een woord van mij zal deze onbegrijpelijke dwaling ophelderen! mijne dierbare, mijne beminde IDA!"

Hij boog zijn hoofd op haar onschuldig voorhoofd en drukte de bevende gestalte vast aan zijne borst, zij zag hem met tranen aan, doch in haar oog schemerde weder een straal van hoop en verrukking.

„Ik zocht CLARA."

„Haar is het wel! zeide IDA zacht. Hij begreep haar, het schokte hem diep — doch plotseling riep hij met nieuwen schrik: „en gij? die ellendeling heeft u toch ook niet aan zijn noodlot gekluisterd? — gij zijt toch vrij?" „God zij dank!" Ik lees in uwe oogen het tegendeel, doch ga zitten wij willen bedaard spreken en dadelijk deze plaats verlaten, ik blijf borg voor u!" Hij riep den oppasser en schreef in haast aan den regter van instructie om het misverstand op te helderen, hetwelk IDA tot hiertoe voor medepligtige van de beschuldigden had gehouden— zijn borgtogt zoude zeker worden aangenomen en hij smaakte het genoegen IDA's gelaat weder gerust en tevreden te zien. Doch plotseling bedekte zij haar gezigt met beide handen — „Waarheen vroeg zij naauwelijks hoorbaar?

„Wanneer gij mij kunt vertrouwen," — zeide hij nu zelfs stotterend, wanneer ik uwe ontvangst tot mijn voordeel mag uitleggen" — hij gevoelde, dat hij hoe langer hoe meer verlegen werd, op eenmaal vroeg hij, zich vermannende, op vasten toon: „IDA wilt gij mij volgen als mijne bruid?"

Zij beefde — het woord was gesproken, dat de scheiding tusschen hen oploste. Met aarzelenden blos, doch met eenen zaligen lach legde zij hare hand in zijne aangebodene regterhand en wij laten het gelukkige paar over aan de vrije ontboezeming van die aandoeningen die beide zoo lang hadden ingehouden.

Welk een verschillend tooneel in een vertrek, op eenen anderen gang, waar de valsche wisselmaker, de moordenaar — noemen wij hem VAN PRONT of VAN TAK of welken naam hij anders nog mogt gevoerd hebben! — zijn lot verwachtte. Nu HALLER tegen hem optrad, die hem tot hiertoe om CLARA's wil verschoond had, was hij verloren, want wat hij CLARA had aangedaan, viel nu ook mede in de weegschaal. Doch de schelm wist nog niet dat hij in zulk gevaar zweefde, hij vertrouwde nog op zijne leugens, die hem dikwijls uit erger toestanden gered hadden, hij verzamelde alle ontzenuwende tegenwerpingen tegen de bloote verdenking — wee hem! hij wist

Tijdschriften 1861.

Onze Geabonneerden eenige verandering verlangende in de toezending van **PERIODIEKEN VOOR 1861**, worden bij dezen beleefd verzocht daarvan opgave te doen, *uiterlijk vóór 1°. October aanstaande*, zullende anders beschouwd worden dat zij dezelfde Periodieken ook met 1861 wenschen te continueren, en deze zonder verdere vertraging hun worden toegezonden.

Het tarief is op franco aanvrage gratis te bekomen.

(1267) DE GROOT, KOLFF & C°.

GELDEN

in leen te bekomen op Hijpotheek.

(1268) L. UDO DE HAES, qq.

Gedurende mijne afwezigheid ter plaatse, is de Heer

D. H. W. SCHIFF

mijn gemagtigde. W. VAN BRONCKHORST.

SAMARANG, 4 *September* 1860. (1234)

TE HUUR:

Het HUIS te *Djomblang*, bewoond door

(1242) D. H. PEETERS.

TE HUUR:

Een HUIS met daarbij behoorende Kampong aan den weg naar het *Zeestrand*, met primo October 1860 te aanvaarden, te bevragen te *Samarang*, bij

(1241) A. F. LENS, *qq.*

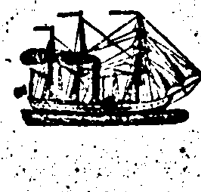

HET STOOMSCHIP

BANDA,

Kapitein BIERINGS,

vertrekt den 18^den^ dezer naar *Batavia*.

Informatiën bij

De Agenten,

(1269) B. KOPERSMIT & C°.

Vertrekdagen der

Stoomboot Oenarang.

Van BATAVIA naar SAMARANG en SOERABAIJA, 15 en 30 *September*.

Van SAMARANG naar SOERABAIJA, 2 en 18 *September*.

Van SOERABAIJA naar SAMARANG en BATAVIA, 7 en 23 *September*.

Van SAMARANG naar BATAVIA, 9 en 25 *September*.

De Boekhouders,

E^s^. C. WERMUTH.

(1208) C. S. VAN HEEKEREN.

Huwelijken.

Getrouwd:

CAESAR DAMNITZ

EN

MARIE LAUFFER.

SAMARANG, 5 *September* 1860. (1244)

AANGEKOMEN PERSONEN.

van den 7den tot en met den 14den September 1860.

W. F. van Raadshooven, L. F. Berretty, Petrus en Louisa Schaverbeek, A. Kocken, C. A. J. Pecqueur, G. Andreas, J. A. Lijnis Huffenreuter, van der Sluis en Echtg., J. P. Persijn, Mr. G. H. Hofland, H. R. Caspersz, Mevr. J. Plesch en kind, Thiriët met vrouw en kind, Halewijn met Echtg., C. M. Satoor, J. G. Muhlenfeld, R. Findlaij, A. Dekens, L. Akkermans, J. C. Sonderegger, F. Marcus, C. A. Reijers, J. C. Evenwel, Mejufv. N. P. de Gaaij Fortman, P. C. Staversen.

VERTROKKEN PERSONEN.

— J. F. Kramer, A. Raaff, J. F. van der Geugten, W. F. van Raadshooven, J. P. van Amstel, L. F. Berretty, J. A. Zeijdel, G. A. Klein, Mejufvr. H. Klein, G. Andreas, D. J. von Kriegenbergh, C. W. Doeve, A. H. Meissner, H. Salomon, Thiriët met vrouw en kind, F. Neumann, R. Findlaij, F. Hasselman, J. M. Esche, H. Brouwer, G. C. J. van Hulstijn, L' Epagniol, Mevr. J. F. Ponder, Mejufvr. E. Lefeu, Mevr. de Wed. E. S. Esche geboren Palm, A. Kocken, Mevr. A. J. G. Veerman geb. van Loon en 2 kinderen, D. van der Sluijs en Echtg., Janitz, Mevr. C. F. J. Janitz geboren Bor met dochters.

INGEZONDEN STUKKEN.

In het **Bataviaasch Handelsblad** van den 25sten en 29sten Augustus jl. komt een artikel voor van H., waarin hij eenige denkbeelden aangeeft, die ten doel hebben om het N. I. Gouvernement indachtig te maken op eene gewenschte verbetering van het lot van den Europeschen soldaat in Indië.

Wie uwer, die dit artikel onder de oogen heeft gehad, zal het niet loffelijk noemen, dat een ieder in zijnen kring, al is hij dan ook geen militair en gevolgelijk in den regel niet genoegzaam bekend met den toestand van den soldaat, en de behandeling die hij ondergaat; — dat een ieder dàt doet en aangeeft, wat tot wezenlijke verbetering strekken kan van iegelijk en een ieder, die door braafheid van handel en wandel, op verbetering van sort aanspraak maken mag!

Maar mag ik het zeggen, wie der lezers van gedacht artikel van H. zal het niet een zonderling gekozen oogenblik noemen, om voordragten te doen tot verbetering van den Europeschen soldaat in Indië, wanneer hij genoegzaam op denzelfden stond, ter zake van verkeerde handel en wandel en hoogst laakbaar gedrag, alle aanspraak op verbetering van sort, althans in dezen oogenblik, verbeurd heeft. Als het ware voor hen in de bres te springen,

op een oogenblik dat de regter zich nog onledig hield om het misdadig gedrag van een tal van militaire opstandelingen te onderzoeken; die, had men zich niet van hen meester gemaakt, ontegenzeggelijk moord en doodslag zouden hebben gepleegd op onschuldige officieren en weerlooze burgers;

op een oogenblik dat diezelfde soldaat bepaald handelde tegen eed en pligt;

op een oogenblik dat hun misdadig gedrag afkeuring, ja verfoeijing opwekte;

op een oogenblik, dat wanneer diezelfde soldaat het artikel van H. gelezen heeft, het mij wonderen zou, wanneer hij zich niet verwonderde, dat in stede van een kreet van afkeuring te vernemen over het gehoudene gedrag van den Europ. soldaat op den avond van den 17den Aug. jl., anderen daarentegen zich beijveren het Gouvernement van N. I. aan te bevelen den soldaat eene betere behandeling en een beter leven te bezorgen.

Ik voor mij geloof, dat die voordragt, die aanbeveling, niet alleen op een kwalijk gekozen oogenblik het licht heeft gezien, maar vermeen zelfs te moeten opmerken, dat weinig of geene der door H. voorgestelde verbeteringen voor uitvoering, althans met goed gevolg, vatbaar zijn.

De Militaire promenade naar Matraman, of Mentjeng, waar men zich zal hebben te legeren, onder den koelen lommer van een ranke kokosboom, (er ontbreekt slechts eene Adeka aan) en men zijn honger zal hebben te stillen door 't geen men met zich voert, zegge de koude keuken van Holland, als boterhammetjes met gehakt, — om 's avonds, na den dag in gepaste vrolijkheid te hebben doorgebragt, regt tevreden van zijn werk terug te marcheren naar de kazerne, waar eene goede verlichting hen wacht, ten einde denzulken die zulks verkiezen mogten de gelegenheid te geven om het overige gedeelte van den avond met lezen te kunnen doorbrengen; — zulks reken ik te behooren tot die niet wel berekende uittevoeren plannen, die eene aandoenlijke en meer dan gemoedelijke ziel, onder het gebruik van sigaar en groc, gezeten in eene gemakkelijke luijer-stoel, wel eens oppert, maar die even als zoo vele andere utopien, verschijnen en verdwijnen:

Als der kometen staarten licht,
dat hier op aard geen nut en sticht!

De Soldaat, die gekommandeerd wordt tot eene Militaire promenade, doet die wandeling, misschien, ja meer dan waarschijnlijk, niet geheel naar zijn genoegen, veel minder in overeenstemming met hem, die ze gekommandeerd heeft.

Al wat van dien aard geschiedt, heet bij hem **corvée!** — Als zoodanig beschouwt hij het, en als zoodanig voert hij het ook uit; maar vindt toch later genoegdoening en verpozing in een inrukken in de kazerne, wanneer hij den meester, die al dien tijd over hem gesteld was, ontloopt, wanneer die niet aangename corvée in een oogwenk weêr vergeten is, en hij dan tijdelijke en ongestoorde rust en vrijheid op zijn legersteê genieten mag.

Hem een geheelen dag, oogenschijnlijk **tot zijn genoegen**, in 't touw te houden, zoude meer ontevredenheid en gemor verwekken, als H. zich schijnt voor te stellen.

Veel licht in de kazerne ontstoken, zou het grootste gedeelte van het in de kazerne aanwezige publiek, hinderen, omdat er van de 100 zeker 95 zijn die wenschen te rusten, daar hen de reveille reeds vroeg genoeg wekt.

DE KONING WIL, DAT DE SOLDATEN MET DE MEESTE ZACHTHEID EN MENSCHLIEVENDHEID BEHANDELD WORDEN.

Die zachtheid en menschlievendheid is gewenscht, maar niet altijd applicabel. Welk wel opgevoed officier zou niet liever zijne onderhebbenden dàt laten verrigten, wat de dienst hem voorschrijft, door den gewonen beleefden toon aan te slaan, — (en zulks geschiedt in den regel ook altijd,) — hem officier, eigen, wanneer hij daardoor hetzelfde gedaan krijgt, wat noodig is, om de uitvoering oogenblikkelijk (militairement) op het bevel te doen volgen? Wie zou dan niet liever met hen den gemoedelijken weg opgaan? — 't Is onnoodig zulks aan te prijzen. — Die soort zaken regelen zich als 't ware van zelven, naar mate men te doen heeft, met een meerder of minder wel opgevoed mensch.

Wij allen zijn wel menschen, geschapen door een en denzelfden God; maar de minder ontwikkelde soldaat, — (niet, dat zulks hem door mij geweten of verweten wordt; het zij verre van dien! maar die toestanden bestaan nu eenmaal en zijn evenzeer door de Godheid toegelaten, als het individuëel bestaan van ieder schepsel op deze wereld,) — staat niet gelijk met de door meerdere kennis en beschaving tot den rang van officier verheven militair, — en dat weet en gevoelt de over het minder algemeen ontwikkelde soldaat zeer goed, en als zoodanig erkent, eerbiedigt en gehoorzaamt hij den over hem gestelden superieur, hetzij dan, dat hij Luitenant, Kapitein of Majoor is.

En die toestand is ook goed.

Die toestanden moeten niet verbroken worden.

Onder die verschillende toestanden, begrijpt het wel, bevindt zich een ieder in den zijne, ja gevoelt zich gelukkig, en denkt er niet aan om den band, die hem binnen den kring houdt, waarin hij geboren en opgevoed is, te verbreken, wanneer niet anderen hem utopiën voorspiegelen, die hem uitlokken een ijdele schim natereizen, die, aan een wolk gelijk, zich beurtelings vormt en verdwijnt, tot dat zij eindelijk, als eene veel gekleurde waterbel breekt, die niets dan druppels, aan tranen gelijk, achterlaat.

Al wat den mensch noopt zich te verheffen boven zijn stand, en de middelen, die daartoe voor de hand leggen, gretig bij de hand neemt, maken hem, wanneer hij dat eenmaal deelachtig wordt, zelden gelukkiger.

Het altemaal tegen te gaan is niet geraden, ja ondoenlijk, maar 't aanmoedigen verdient naar mijn idée afkeuring.

Veeleer, die streven naar vooruitgang, naar zoo veel beters, toegeroepen:

Heureux qui vit en paix du lait de ses brebis
Et qui de leur toison, voit filer ses habits,
Qui ne connait d'autre mer que la Marne ou la Seine;
Et croit que tout finit, ou finit leur domaine.

anders gezegd:

Tilt ze niet over het paard!
Laat ze niet meer zien als ze verdragen kunnen!
Tracht niet iets van hun te maken, waartoe ze noch de kennis, noch de geschiktheid hebben!

DE KONING, WIL DAT MEN ZE MENSCHLIEVENDER BEHANDELE.

De soldaat verlangt geene lompe behandeling, (wie zal hem die laten wedervaren?) maar hij verlangt wel eene fiksche, het wapen eigen, ferme behandeling.

Indien jokkernij in dit stuk zijn plaats mag vinden, dan zou men 't energieker kunnen uitdrukken, door te zeggen, — de soldaat wil niet als een meisje behandeld worden.

De Hollandsche soldaat houdt van geen smoesjes, zelfs van geen al te jovialen omgang, die beiden, zegge den Luitenant en den soldaat, slecht afgaan zou.

De Noordsche volken, zijn de Zuidelijken niet.

Het joviale, babbelende, ja als ik het zoo eens noemen mag, cantanerende van den Franschen militair, giet men zoo maar niet over in den braven, trouwen, maar eenigzins stijven Hollander. Die houding, omgang en toespraak te eisschen van een Hollandsch militair, zou ontegenzeggelijk het goede effect missen, dat H. er zich van voorstelt.

DE KONING WIL, DAT HUN NIMMER EENIG ONREGT GESCHIEDE.

Daar voor wordt in ons Hollands leger welligt veel meer gezorgd, dan in eenig leger ter wereld!

Dat er nog fouten te verbeteren en te redresseren zijn, zal ik niet betwisten, al was het dan ook maar alleen, omdat ik overtuigd ben, dat de volmaaktheid hier in dit ondermaansche niet gevonden wordt; maar laten wij ons toch onthouden, wij, die, door meerdere kennis en doorzicht, als het ware geroepen zijn, het weinig verkeerde, dat er welligt in de behandeling van vele zaken overblijft, ons zelven of wel het Gouvernement als een **crime** aantewrijven, waardoor verzet en klagen over minieme en niets beduidende dingen, in het leven worden geroepen.

Om op een Napoleon de groote en een Garibaldi te wijzen, als of zij de eenige waren, die door liefstalligen omgang en cordialiteit, aan den soldaten stand dàtgene wisten te geven, waardoor ieder hunner te vreden raakte en zij zich geen beter toestand denken konden, zulk een toestand bestaat ook hier in ons Hollandsch Indië; diezelfde cordialiteit en gemakkelijkheid van omgang, bestaat, voor zooveel het Hollandsch karakter er zich toe leent, voor den Europeschen soldaat hier te lande ook, wanneer hij de kazerne ontloopen, zich te velde bevindt.

Maar gelijke omgang, leven en zijn, houden op, wanneer het woord:

Te wapen, te wapen!

een noodelooze kreet geworden is, en men zich genoodzaakt ziet den soldaat, eigenlijk gezegd strijdig met zijne roeping in de kazerne op te sluiten tot tijd en wijlen men zijne goede diensten weêr behoeven zal, tot verdediging van Vaderland en Vorst.

En zoo was het ook onder Napoleon I, zoo zal het ook eenmaal onder Garibaldi zijn. — Ook de oude veteranen van het groote keizerrijk, hebben hunne kazernedienst gehad en zij hebben die dienst volgens eed en pligt even goed waargenomen, als, dat zij, volgens gelijken eed en pligt, „hun vijand overwonnen" en zoo behoort het ook hier te zijn.

De militair, die manmoedig te velde trekt, moet zich ook evengoed rustig weten te houden, wanneer hij in garnizoen ligt, en zich vooral niet schuldig maken aan oproer en verzet; want,

„Wie zulks bestond,
„Die ondervond,
„Welhaast de gruwbre straf van die zich zelf verdelgen!"

En zoo was het ook in dezen:

Zij hebben hun eigen graf gedolven
En het bloed, dat vergoten is, komt alleen op hunne hoofden neêr!"

Denkt daarom niet, brave Hollandsche jongelingen! die aan het gepleegde gruwel van den 17den Augustus zijt vreemd gebleven, dat deze woorden van afkeuring hier geuit, Ul. gelden.

O, neen! Gij en wij, wij allen zijn zonen van één vaderland!

Wij allen dienen een en denzelfden Koning; wij dienen voor eene en dezelfde zaak!

Op Ul. blijft onze hope gevestigd!

Op Ul. vertrouwen wij, als kinderen van een en 't zelfde geslacht, dat vroeger en later zijn bloed heeft veil gehad voor de goede zaak, en nimmer of te ooit een dergelijk verfoeijelijk verzet tegen goede orde en regt gepleegd heeft.

Heeft men Ul. algemeen moeten ontwapenen, — die maatregel kon niet anders als ALGEMEEN zijn; omdat de plaats van waar dood en verderf uitging, ook door Ul. bewoond werd en men dus, tijdens het onderzoek, zoo wel de goeden als de kwaden in ééne en dezelfde zaak heeft moeten betrekken, hoezeer men zich bevorens reeds overtuigd hield, dat onze broeders, onze landslui, de Hollander niet den Hollander met dood en verderf bedreigen zou!

Zoo noodig, is ons eenstemmig denken en handelen door het voorgevallene nog inniger en degelijker geworden, en steunen wij op Ul., gelijk gij op ons steunen kunt, als kinderen van eene familie, als zonen van een en 't zelfde vaderland!

S . . . . 10 Sept. 1860. A. Z.

Vertrek van de Landmail.

☞ Volgens bekendmaking van den Resident is het vertrek der Landmail bepaald op Donderdag den 20sten September, *des avonds te 6 ure,* moetende de brieven *des namiddags te 4 ure,* ten Postkantore bezorgd zijn.

Marktprijzen te *Samarang.*

Koffij. *f* 34½.—
Suiker, No. 16. *f* 16½.—
Indigo, per pond *f* 4,15. à *f* 4,20.
Koe-Huiden, per corge *f* 60.— à *f* 66.— volgens gewigt.
Buffel-Huiden, per corge *f* 50.—
Staart Peper, *f* 84.— afgedaan.
Rijst, eerste soort, per 28 pikols *f* 150.— à *f* 165.—
„ tweede „ idem. *f* 130.— à *f* 145.—
Klapper Olie, per pikol, *f* 23.—
Katjang „ idem *f* 22.—
Rotting, per pikol, *f* 7½—8½.
Kadjang Matten, per 100 stuks, *f* 17.—
Wisselkoers op Holland 101 à 101$\frac{1}{2}\frac{1}{0}$.

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

ZONDAG den 16^den^ SEPTEMBER 1860,
des voormiddags te ½9 *ure,*
Ds. F. C. VAN DER MEER VAN KUFFELER.

ROOMSCH CATHOLIJKE EEREDIENST.

ZONDAG den 16^den^ SEPTEMBER 1860.
Eerste DIENST, *'s morgens om* 7 *ure,*
HOOG DIENST, *om* ½9 *ure.*
's avonds om ½7 *ure Lof.*

---

niet, dat de openbaarheid mede regt spreekt, voor welke de verstokste zondaar te schande wordt!

Weg met hem! HALLER wist dat hij zich aan den verbannen grijsaard, die mede als offer eener groote gebeurtenis gevallen en onder den valschen naam van FORBILLIERS gevlugt was, om CLARA's wil gehecht had, die op zijn verwilderd hart misschien een' indruk had gemaakt, die hem, ware zij vrij geweest, ten goede zoude hebben kunnen voeren. HALLER had haar op de vlugt, die haar door zijn vaderland voerde, in de residentie gezien, hij had bemerkt, dat CLARA's hart door den vreemdeling, die ook haren echtgenoot geheel omstrikt hield, gewonnen was. HALLER koesterde voor de jonge vrouw, met welke hij onvergetelijke dagen der kindschheid had doorleefd, ware genegenheid, die hem aanleiding gaf haar te waarschuwen. Dadelijk daarop waren zijne bloedverwanten afgereisd. De moord konde hem niet twijfelachtig blijven, — hoewel hij het hevig tooneel tusschen FORBILLIERS en TAK, wanneer wij dezen naam willen behouden, nooit had vernomen, welke de eigenlijke aanleiding was dat TAK zich tot elken prijs van zijn offer meester maakte. Doch HALLER konde ook niet weten, in hoe verre zijne ongelukkige verblinde nicht daar bij betrokken was, en dat hield hem terug zich in het onderzoek te mengen: hij liet aan God de wraak over! waarlijk heeft hij nooit geweten dat CLARA zich toen de grijsaard in den slaap door eenen zekeren stoot vermoord werd, met ontzetting uit het rijtuig wilde storten, dat zij reeds het portier had opengerukt, dat zij daarbij waarschijnlijk haar workdoosje en haar zakdoek zal verloren hebben — even zoo weinig hij vernomen heeft, door welke middelen, het den vreesselijken mensch, wien hare ziel maar al te zeer onderdanig was, gelukt is haar gaande weg aan zich te kluisteren, of de zegen der kerk dit verbond geheiligd en wat CLARA geleden heeft. Door IDA bekwam HALLER alleen kennis van hare laatste, kalme dagen, toen eene zachte vergetelheid, gelijk een zegen van God over haar kwam, tot dat zij den adem uitblies. IDA konde alleen maar roemen hoe zich haar man in dien tijd had gedragen, hoe hij ook jegens haar, alle kiesheid had in acht genomen, dat hij ook alleen om haren wil weder naar het vaderland gereisd was, waarom zij dan ook nog medelijden met hem had, dat hij zoo aan zijn einde moest komen. Doch IDA wist niet dat hij van hier weder naar Engeland wilde oversteken, om zijn geluk aan de speeltafel op nieuw te beproeven. En nu was alles aan het licht gekomen, doch de aardsche geregtigheid werd in haar offer bedrogen, de ongelukkige maakte zich in de gevangenis van kant. Weg met hem!

HALLER had zijne bruid in het huis zijner tante gebragt, die haar met groote hartelijkheid ontving. Het verwekte veel opzien, dat de Baron, die men reeds als een onverbeterlijken ouden vrijer had beschouwd, zich met een meisje had verloofd, dat zoo in opspraak was gekomen; men voorspelde hem veel verdriet en andere onaangenaamheden. Niemand erger en uitgelatener dan WILLENDORP, die de bruid echter zeer beminnelijk vond; zelfs prins X. die zich IDA's hulpeloosheid ten nutte had willen maken, was beschaamd en bragt de bekoorlijke barones zijne gelukwensch en werd spoedig overtuigd dat thans alle hoop voor hem verloren was.

IDA was een *verwend kind*, en had door bittere ervaringen geboet, doch rein en schuldeloos bleef altijd haar hart, behoed door den genius van haar leven, door getrouwe liefde!

Mogt elk onzer jeugdige lezeressen, wie het levenslot ongunstig is, ook eenmaal in zulk, eene veilige haven binnen stevenen, dan zal de schrijver zich beloond achten haar een nuttig en leerzaam oogenblik met zijn verhaal verschaft te hebben.

BIJVOEGSEL

behoorende bij het

SAMARANGSCH ADVERTENTIE-BLAD,

van VRIJDAG 14 *September* 1860, N°. 37.

LANDMAIL BERIGTEN,

loopende tot 25 *Julij* 1860.

NEDERLAND.

Wij zijn in de gelegenheid onzen lezers mede te deelen het antwoord van den minister van koloniën op het adres van de HH *Gebr. Nottebohm* en 69 andere belanghebbenden bij de cultuur en den handel in *Java Tabak*, voorkomende in ons nommer van 9 dezer. Dit antwoord luidt als volgt:

De minister van staat, minister van kolonien.

Gelezen hebbende een adres, d d. *Rotterdam Junij* 1860, van de *Gebroeders Nottebohm*, en negen en zestig anderen, reeders, kooplieden, grossiers, fabriekanten en makelaars, belanghebbende bij de cultuur van en den handel in *Java* Tabak, houdende mededeeling van hunne vrees, dat, ten gevolge van den door de regering aan de ambtenaren en aan de inlandsche hoofden te kennen gegeven wil om „vrijen arbeid noch aan te moedigen, noch tegen te werken" de bovengenoemde cultuur en handel worden bedreigd, met verzoek, dat de tak van welvaart, waarop zij de aandacht vestigen, zoowel hier als in *Indie*, niet slechts niet worde belemmerd, maar veeleer worde ondersteund en aangemoedigd.

Heeft goedgevonden:

1°. etc.

2°. aan de adressanten voornoemd in beschikking op hun boven omschreven verzoek bij extract dezer te kennen te geven, dat van hun adres afschrift gezonden is aan den gouverneur-generaal van Nederl. Indie, ten einde op den inhoud voor zooveel noodig acht te slaan, en dat, terwijl overigens de regering het belang van de cultuur van en den handel in Java Tabak ten volle waardeert, het geenszins in hare bedoelingen ligt vrijen arbeid of vrijwillige overeenkomsten tot levering in het minste te belemmeren.

's Gravenhage, 9 Julij 1860. *De Minister voornoemd,* (*get*) ROCHUSSEN.

— Wij zijn door het depart van financien in de gelegenheid gesteld tot mededeeling van de volgende opgave van de op 15 Julij 1860 in de onderstaande entrepôts aanwezige hoeveelheden *ruwe* suiker: 17,959,400 pd te Amsterdam, 12,216,262 pd. te Rotterdam, 1,276,579 pd. te Schiedam, 1,353,696 pd. te Dordrecht, 3,068,421 pd te Middelburg. Totaal 35,874,358pd.

ENGELAND.

In de zitting van het Hoogerhuis op den 10den Julij heeft lord Wodehouse verklaard, dat H M. regering aan een eskader onder den schout-bij-nacht Martin bevel heeft gezonden, om zich naar Syrie te begeven, en aldaar te handelen in overeenstemming met het mede derwaarts gezonden Fransche eskader.

Den 16den heeft de markies van Clanricarde voorgesteld, dat het Huis besluite de koningin een adres aan te bieden, ten doel hebbende, H M. te verzoeken om mededeeling van de nota, die in 1815 door het departement van buitenlandsche zaken aan den hertog van Wellington is gerigt, betreffende de militaire grenzen van Savoye. In eene uitvoerige rede betoogde de spreker, dat de regering den inhoud van alle stukken betreffende de kwestie der inlijving van Savoye, aan het Huis behoorde bekend te maken, vooral omdat het Fransche gouvernement, zijns inziens, eene politiek volgt, die maar al te duidelijk laat doorschemeren, dat het geene genoegzame waarde hecht aan eene alliantie met Engeland; eene politiek, die niet genoegzaam in overeenstemming is met eene vredelievende rigting. Inzonderheid was hij van oordeel, dat wanneer er eene conferentie over de Savooische kwestie wordt gehouden, de regering zich vooraf wel mag verzekeren, dat haar vertegenwoordiger niet enkel daarbij aanwezig is, om reeds getroffen overeenkomsten te ratificeren.

Lord Wodehouse gaf hierop te kennen, dat hij het onnoodig achtte aan Frankrijk waarborgen te vragen, dat het geene verdere uitbreiding van grondgebied beoogt. De conferentie wordt door Zwitserland verlangd. Dit reeds is voor Engeland een motief om er deel aan te nemen, niet slechts om gemaakte bepalingen te ratificeren, maar om waarborgen te verkrijgen voor Zwitserlands onafhankelijkheid en ter geruststelling der gemoederen.

Nadat eindelijk lord Brougham zich nog voor eene conferentie had verklaard, werd het voorstel van den markies van Clanricarde aangenomen.

In de zitting van het Lagerhuis van den 12den, heeft sir Robert Ferguson de hoop uitgedrukt dat de regering met behoedzaamheid zal te werk gaan in de aangelegenheden van Syrie, aangezien de staatkunde van Frankrijk daarin bestaat om in die streken vasten voet te krijgen.

Lord John Russell zeide, dat het de pligt der mogendheden was verdere moordtooneelen tegen te gaan. De Turksche gezant heeft verklaard, dat de Porte geen 400 man troepen in Syrie bezit. De vreemde oorlogsschepen zullen de noodige bescherming verleenen. Spreker geloofde niet, dat de ijverzucht der mogendheden beletten zal een einde aan deze moorden te maken.

In antwoord op sir Robert Peel zeide lord John Russell, dat het Italiaansche volk de eenheid onder Victor Emanuel wenscht. Keizer Napoleon heeft verklaard geene vreemde interventie te zullen dulden. Engeland handhaaft het beginsel, dat de Italianen zelven hun regeringsvorm mogen kiezen. Engeland heeft den koning van Napels bij zijne troonsbestijging ten beste geraden. Indien de tegenwoordige concessien van den koning van Napels niet voldoende worden bevonden, dan kan Engeland zich zelf niet verwijten dat het dien vorst geen staatkunde heeft aangeraden, welke hem had kunnen redden.

Engeland heeft Piemont geraden de expeditie van Garibaldi niet goed te keuren, spreker wist niet of Piemont vooraf kennis van die expeditie heeft gedragen, doch hij wist dat die onderneming als eene dwaasheid beschouwd werd. Niettemin is de expeditie gelukt. Spreker wist niet of Garibaldi voornemens was naar Napels of Rome te gaan, doch hij twijfelde er aan of het volk van Zuid-Italie een vereenigd rijk kon vormen met het volk van Noord-Italie.

Zoo de koning van Napels er in mogt slagen zich met zijn volk te verzoenen en het er toe te brengen om onder zijn bestuur te leven, dan zoude Engeland dit niet kunnen misbillijken en zoo het Siciliaansche volk de constitutie van 1812 mogt kunnen verkrijgen en zich daarmede tevreden konde stellen, zoude Engeland daarin niets laakbaars vinden. Maar Engeland zal nooit uit het oog verliezen het beginsel dat het volk van elk land het beste in staat is zijn eigen regeringsvorm te kiezen. De bevolkingen van Napels, Rome en Sicilie hebben het regt hare respective regeringen te kiezen. Engeland wenscht vóór alles de onafhankelijkheid van Italie.

De heer Kinglake zeide dat hij geen vertrouwen stelde in den keizer der Franschen, die naar men verzekerde aan keizer Frans Jozef te Villafranca zou hebben voorgesteld, hem Lombardije terug te geven, zoo hij, Frans Jozef, zijne Duitsche bondgenooten wilde verraden.

Na eenige discussien werd de motie van sir Robert Peel, om de stukken betreffende de Siciliaansche aangelegenheden aan het Huis over te leggen, welke motie aanleiding had gegeven tot deze woordenwisseling, verworpen.

Het Huis heeft daarna een supplementair krediet van 3,356,000 pd. st. voor de kosten van den oorlog tegen China, goedgekeurd.

Den 13den heeft de heer Kinglake gevraagd of de acht mogendheden, benevens Zwitserland en Sardinie, hare toestemming hebben gegeven tot het houden eener conferentie over de Savooische aangelegenheden en of men het omtrent den grondslag dier conferentie eens is geworden.

Sir Robert Peel beklaagde zich er over dat Frankrijk weigert Zwitserland op de conferentie toe te laten.

De heer Osborne vroeg of het waar is, gelijk de heer Kinglake in de vorige zitting had beweerd, dat keizer Napoleon te Villafranca aan keizer Frans Jozef had beloofd, hem Lombardije op zekere voorwaarden te zullen teruggeven.

Lord John Russell zeide dat Engeland de conferentie had aangenomen; Pruissen en Oostenrijk aarzelden nog; spreker droeg overigens op officieele wijze geen kennis van het antwoord der overige mogendheden; de door Frankrijk-voorgestelde grondslag voor de conferentie bestaat daarin om artikel 92 van het Weener tractaat in overeenstemming te brengen met art. 2 van het tractaat van Turin; spreker noemde dit een uitmuntenden grondslag, omdat de overige mogendheden alsdan ruimschoots gelegenheid zullen hebben, hare meening te uiten.

Wat de in de vorige zitting door den heer Kinglake gedane mededeeling betreft, dat keizer Napoleon aan keizer Frans Jozef te Villafranca zekere voorstellen zoude hebben gedaan, zoo moest spreker zeggen, dat al hetgeen daar tusschen die twee vorsten is besproken, tusschen hen alleen heeft plaats gevonden, daar niemand anders die bijeenkomst heeft bijgewoond. H. M. regering was wel in het bezit gekomen van verschillende min of meer officieele lezingen van hetgeen te Villafranca was voorgevallen, doch zij droeg geen kennis van een voorstel gelijk door den heer Kinglake was medegedeeld. Spreker had wel ter loops van zoo iets hooren spreken, doch wist niet dat daarvoor eenige grond bestond.

Lord Cochrane stelde voor, dat het Huis zoude verklaren dat, ten einde een der groote hinderpalen uit den weg te ruimen, welke Engeland beletten in vrede met China te leven, de Engelsche plenipotentiaris gemagtigd zal worden om niet aan te dringen op de naleving van het artikel van het tractaat van Tientsin, waarbij de keizer van China er in toestemt, dat een vertegenwoordiger van Engeland voortdurend verblijf houdt te Peking of die stad van tijd tot tijd bezoekt.

Lord John Russell zag geen beweegreden om de aan lord Elgin gegeven instructien te wijzigen. De tegenstand der Chinezen is niet gerigt tegen het verblijf van een Engelsch gezant te Peking; hunne vijandigheid is uitgelokt door de wijze waarop die staatsman getracht heeft zijne bestemming te bereiken. Men moet overigens niet uit het oog verliezen, dat Rusland te Peking een minister-resident bezit, die met onderscheiding behandeld wordt en er bestaat geen reden dat eene dergelijke concessie niet zoude worden uitgestrekt tot den vertegenwoordiger van Groot Britannie.

Het voorstel van lord Cochrane werd daarop verworpen.

Den 16den heeft de kanselier der schatkist in committé uiteengezet, op welke wijze hij voornemens was te voorzien in de door het parlement ten behoeve van den Chineschen oorlog toegestane gelden. Hij stelde voor de regten en belastingen op geestrijke dranken met 1/11 per gallon te verhoogen; de belasting op Britsche sterke dranken zoude dan 10/- per gallon; het regt op sterke dranken uit de kolonien 10/2 en dat op buitenlandsche sterke dranken 10/5 bedragen. Deze verhooging zoude 1,000,000 pd. St., en daar zij ook eene wijziging in de regten op de wijnen noodig maakt, 1,050,000 pd St. opleveren. Deze som afgetrokken van het toegestane krediet van 2,336,000 pd St., moet nog in een bedrag van 1,286,000 pd St. voorzien worden; en dit bedrag was de kanselier der schatkist voornemens te vinden uit hetgeen in de schatkist aanwezig is. Over de kosten der voorgenomen verdedigingswerken zoude hij thans niet spreken, daar lord Palmerston zoo spoedig mogelijk eene voorloopige mededeeling dienaangaande aan het Huis zal doen. De voorstellen van den kanselier der schatkist werden vervolgens aangenomen.

Den 17den heeft lord Fermoy de vroeger door hem aangekondigde resolutie voorgesteld: dat het Hoogerhuis door de verwerping van de bill tot afschaffing der belasting op het papier, inbreuk heeft gemaakt op de regten en privilegien van het Lagerhuis en dat het derhalve de pligt van het Lagerhuis is, op eene afdoende wijze voor zijne regten op te komen. Spreker wilde met andere woorden, dat men de bill tot afschaffing der belasting op het papier, nogmaals aan het Hoogerhuis zoude toezenden en het uitnoodigen die goed te keuren.

In de zitting van den 20sten dezer, heeft lord John Russell, in antwoord op eene interpellatie verklaard, dat de Engelsche regering nog geen kennis droeg van het zenden van Fransche troepen naar Syrië. Frankrijk onderhandelt thans met de mogendheden over de vraag, of de moordtooneelen die plaats hadden, eene interventie wettigen en noodzakelijk maken.

Indien de parlementsleden der oppositie niet te weerspannig zijn, dan had het parlement den 9den of anders den 20sten Augustus worden geprorogeerd. De koningin zal alsdan denkelijk in Schotland zijn.

FRANKRIJK.

— De minister van buitenlandsche zaken heeft alle Fransche diplomatieke agenten en consuls, die zich thans met verlof in Frankrijk bevinden, bij aanschrijving in last gegeven om zich terstond naar hunne posten te begeven.

— Naar men zegt, zal de heer Billault als minister van binnenlandsche zaken aftreden en door den heer Pietri worden vervangen.

— In een artikel van den *Constitutionnel* over het wantrouwen, dat onophoudelijk jegens de plannen van Frankrijk gekoesterd wordt, komt onder anderen voor, dat Frankrijk het denkbeeld had opgevat, om Spanje tot den rang eener groote mogendheid te verheffen. (De schrijver haalt dit slechts aan om te doen zien, met welke edelmoedige gevoelens Frankrijk jegens dat land bezield is, terwijl het, tot dank hiervoor wantrouwen vindt bij sommige organen te Madrid). De *Indépendance Belge* heeft thans te dier zake berigten ingewonnen, die geleid hebben tot de ontdekking, dat de Fransche regering inderdaad zich met zoodanig plan bezig houdt. Het blad voegt er evenwel bij dat, naar het schijnt, Spanje niet zeer ingenomen is met den hoogen rang dien men het wil geven, terwijl van eene andere zijde aan genoemd blad verzekerd wordt, dat aan de groote mogendheden reeds voorstellen in bedoelden zin door Frankrijk zijn gedaan, die, schoon welwillend ontvangen, erustige tegenwerpingen uitgelokt hebben.

Die tegenwerpingen moeten hoofdzakelijk daarop nederkomen, dat er thans reeds vijf groote mogendheden zijn, een getal hetwelk toereikend wordt geacht; dat men thans reeds de grootste moeite heeft om over de kwestien die zich voordoen, tot eene overeenstemming te geraken, en die moeijelijkheden zeer zeker zouden toenemen, wanneer men met zes mogendheden te beraadslagen had. Het cijfer van vijf is buitendien allezins geschikt om tot eene meerderheid te geraken, hetgeen men niet zeggen kan ten aanzien van een getal, dat zich in twee gelijke deelen splitsen laat. Voorts is de aanmerking gemaakt, dat een staat niet tot den rang van groote mogendheid verheven wordt door een eenvoudig besluit der kabinetten, maar alleen door het overwigt, hetwelk men in Europa verkregen heeft, en 't welk alleen het privilegie is dier regeringen, welke groot en sterk genoeg zijn om dit te erlangen. Zoodra eene mogendheid over voldoende krachten kan beschikken, om eene vordering van dien aard te ondersteunen, is zij feitelijk eene groote mogendheid geworden; want zij zou, in geval zich de eene of andere kwestie voordeed, slechts noodig hebben zich door eene nota te doen gelden, om hare inzigten en belangen, die zij des noods door kracht van wapenen kon ondersteunen, in aanmerking te zien nemen.

Ten slotte moet men Frankrijk onder het oog gebragt hebben, dat Spanje de eer waarvan hier sprake is, niet zoekt, eene eer welke zijne kosten van vertegenwoordiging bij de buitenlandsche hoven aanzienlijk zou verhoogen, hetgeen zijn budget alsnog niet gedoogde.

Overigens kan het voorstel niet geacht worden verworpen te zijn, daar regtstreeks door Spanje niets gevraagd is. Men heeft intusschen hulde gedaan aan de militaire verdiensten der Spanjaarden, bij gelegenheid van den oorlog tegen de Marokkanen. Uit dat oogpunt heeft men niets willen afdingen op den rang die aan Spanje toekomt. Het schijnt dat Engeland zich met dit laatste gevoelen niet heeft kunnen vereenigen. — Het behoeft trouwens geen betoog, dat Groot-Brittannie, dat van den beginne tegen dien oorlog was, althans niet de mogendheid zou zijn welke het voorstel van Frankrijk zou ondersteunen. De Engelsche regering begrijpt zeer goed dat, zoo Spanje toegelaten wierd in den raad der groote mogendheden, in de meeste kwestien zich eene stem meer ten haren nadeele zou doen hooren. Misschien ook heeft Frankrijk het bedoelde voorstel wel gedaan om Engeland meer te isoleren.

DUITSCHLAND

In eene buitengewone vergadering van den Oostenrijkschen rijksraad, is een schrijven van den keizer aan den president van den rijksraad voorgelezen; in dit schrijven wordt gezegd, dat voortaan het opleggen van nieuwe belastingen, het verhoogen van bestaande belastingen, alsmede het uitschrijven van nieuwe leeningen slechts met toestemming van den versterkten rijksraad zal geregeld worden.

— Hoewel men tegenwoordig minder hoort van de nationale Duitsche vereeniging, zit het committé toch niet stil. Het heeft te Coburg, waar het zijn zetel heeft onder de bescherming van den hertog, eene algemeene bijeenkomst tegen 3 Sept. uitgeschreven. De punten, wier behandeling aan de orde zijn gesteld, zijn: 1o. een rapport van het centrale committé over den staat der vereeniging; 2o. voorstellen van het committé over de kwestie der Duitsche constitutie; 3o. betreffende de militaire opvoeding der jongelingen; 4o. over de invoering der landweer in geheel Duitschland, en 5o. over de vernieuwing van het mandaat van het committé.

— De toestand des konings van Pruissen blijft steeds dezelfde.

— Het *Journal de St. Pétersbourg* bevat den tekst van eene ukase, welke van zeer gewigtige beteekenis is. Bij gemelde ukase worden de beperkingen opgeheven, vroeger bij keizerlijk besluit van 1 Januarij 1807 op het verkeer der vreemdelingen in Rusland gesteld. Voortaan zullen buitenlanders in al de koopmansgilden mogen treden en gelijke regten hebben als de Russen, gebouwde en ongebouwde eigendommen mogen bezitten, in één woord met de inboorlingen op gelijken voet komen. Ten opzigte van de Israëliten zijn nog eenige der vroegere beperkingen gehandhaafd.

— Voor de geheele Pruissische armee is thans de aan den bevrijdingsoorlog van 1813—1815 ontleende spreuk: *Met God voor koning en vaderland*, aan de chakots gebragt, en wel door middel van een kleinen metalen band. Sedert 1813 was die spreuk slechts het uitsluitende eigendom der landweer.

— Dezer dagen had te Rolandseck eene bijeenkomst plaats van talrijke afgevaardigden uit Bonn, Koblenz, Keulen en andere steden in de Rijngewesten, met het doel, eene maatschappij ter bevordering van de vrijheid van geweten op te rigten. Dit doel zal men trachten te bereiken door het houden van voorlezingen, het uitgeven van geschriften, enz. In de bijeenkomst te Rolandseck werden de reeds ontworpen statuten voorloopig goedgekeurd. Van deze maatschappij zullen in de naburige Duitsche staten, zoo mogelijk, afdeelingen worden tot stand gebragt, om in denzelfden geest werkzaam te zijn.

— Naar men verneemt, hebben verscheidene jonge lieden van goeden huize uit Zuid-Duitschland zich naar Sicilie begeven, om onder Garibaldi te dienen.

ITALIE.

— Een schrijver uit Napels bewijst, dat koning Frans II, na de afkondiging der nieuwe constitutie juist den verkeerden weg insloeg om zich het vertrouwen zijner natie waardig te maken. Men vindt daarin o. a. het volgende vermeld:

„Dagelijks komen de ministers bij den koning, om hem zoodanige besluiten ter teekening voor te leggen, als meest geschikt zijn om het nieuwe stelsel voor goed te vestigen; doch al die voorstellen worden door hem hevig bestreden. Hij aarselt, hij weigert, voet voor voet betwist hij het terrein, terwijl hij van de tien decreten er naauwelijks één onderteekent. Zoo wil hij b. v. in navolging van koning Ferdinand, zelf alle magt over de armee blijven uitoefenen en niets aan den minister van oorlog overdragen. Den generalen staf, de territoriale commandanten, den inspecteur generaal der gendarmerie, kortom geene enkele militaire autoriteit, die hij regtstreeks of geheel alleen onder zijn beheer heeft, wil hij afdanken. Hij geeft dus zelf het meest sprekend voorbeeld van wantrouwen.

„Nu bestaat er tegen hem wel geene reactie, doch bij alle concessien blijft de bevolking toch uiterst koel, om dat men weet, dat die slechts met veel moeite van den koning verkregen worden. Zoo heeft men allerlei beloften en bedreigingen moeten bezigen om den koning te bewegen tot de tegenwoordige zamenstelling der nationale garde. Het ministerie eischte dat daartoe voor iedere wijk op 800 man zou worden gerekend. De koning wilde dit cijfer tot op 200 reduceren, en eindelijk zijn de ministers door transactie er in geslaagd om het tot 500 te brengen. Niet onaardig was het, bij de uitvaardiging van het daaruit gevolgd decreet te vernemen, dat behalve de vroeger wegens fraude, vervalsching, enz. gecondemneerden, ook de geneesheeren van de nationale garde waren uitgesloten. Eerst later bleek het, dat er in het besluit eene misstelling was ingeslopen, daar het woord *medici* (geneesheeren) fautief was en *mendici* (bedelaars) moest zijn.

„Bij het decreet van 30 Junij was bepaald dat de algemeene amnestie ook toepasselijk was op ieder, in wiens zaak nog geene uitspraak was gedaan, alsook op hem, wiens straf was veranderd in ballingschap; kortom op iedereen, zonder de minste uitzondering. Nu waren de heeren Longo en delli Franci onder het vorig bestuur beschuldigd van deelneming in den Calabrischen opstand en ter dood veroordeeld, welke vonnissen door koning Ferdinand in levenslange gevangenis en later in ballingschap veranderd was. Desniettegenstaande waren zij tot in het begin dezer maand te Gaeta in arrest gehouden en ofschoon zij volgens genoemd besluit van 30 Junij op vrije voeten gesteld moesten worden, wilde de koning van die vrijstelling evenwel niets hooren. Na uitvoerige beraadslagingen over die zaak, besloot koning Frans eindelijk dezer dagen, in den geest van het decreet zijn vaders te handelen, met hem eenvoudig het land uit te zetten. De beide heeren protesteerden daartegen, doch te vergeefs; zij moesten vertrekken. Dien ten gevolge werd er bepaald, dat zij met een vaartuig te Gaeta zouden uitzeilen; doch ook dit werd na de afzending van het bevel weder gewijzigd en zij werden naar de hoofdstad teruggevoerd. Daar gekomen, kwam er alweder verandering en zij begaven zich een paar dagen later aan boord der *Mysene*, die naar Procida onder zeil ging, ten einde zich aldaar op de paketboot naar Marseille te kunnen inschepen. Naauwelijks was evenwel de *Mysene* in zee gegaan, of het bestuur der Fransche *Messageries Impériales*, welke dat schip behoorde, kwam daartegen op, met de verklaring dat de directie niet geregtigd was, om passagiers naar Procida aan boord te doen nemen. Daarover werd onmiddelijk het advies gevraagd van den Franschen gezant, die verklaarde niet gemagtigd te zijn om bevelen aan de Messageries Impériales te geven. Men wendde zich daarom tot graaf d'Aquila, en daar deze op zijn landgoed was, werd hem eene expresse toegezonden. De graaf gaf bevel dat er oogenblikkelijk naar de *Mysene* zou geseind worden om terug te komen. Dit werd gedaan, doch juist een paar dagen te voren waren de signalen veranderd, ten gevolge waarvan de kapitein dier boot er niets van begreep en dus liet doorstoomen. Men nam dus een ander middel te baat. Er werd namelijk een stoomvaartuig in zee gezonden, om de *Mysene* terug te ontbieden. Het vaartuig liep nu weder in de haven te Napels binnen en . . eindelijk werden de beide bannelingen dan toch aan boord teruggebragt, zoodat zij thans de reis naar Frankrijk kunnen voortzetten."

Zoo ver deze brief.

Later echter gebeurde er iets, waarbij Frans II als een constitutioneel koning heeft gehandeld. Er was een oproer in de stad uitgebroken, uitgelokt door de houding van de koninklijke garde, die onder uitsluitend gezag van den koning staat. De ministers hadden dien ten gevolge hun ontslag ingediend, maar de koning verzekerde daarop terstond, dat hij de schuldigen zou straffen en is daarop zelf naar de kazernes gegaan om van de soldaten den eed van getrouwheid aan de nieuwe grondwet af te nemen.

Door de agenten van Garibaldi en de insurrektionele committés is

onder het leger en de zeelieden te Napels een vliegend blaadje verspreid, hetwelk den titel draagt van: *Weg met de verraders! Weg met de Bourbons!* De volgende zinsneden zullen een denkbeeld van het geheel geven. »Lang genoeg waart gij gedwongen de beulen de hand te leenen. Lang genoeg hebt gij moeten helpen de kreten uwer broeders in hun eigen bloed te smoren, dan dat gij niet eenparig den kreet zoudt aanheffen: »Weg met de verraders!" Deserteert zoodra gij kunt. De soldaat, die den despoot bijstaat, is lager dan het redelooze dier. Deze beschermt zijne jongen. Gij hebt op uwe ouders, op uwe verwanten moeten schieten. Gij hebt den koning trouw gezworen, maar hij heeft zijn pligt geschonden en u dus van uwen eed ontslagen. Op broeders, helpt ons den laatsten Bourbon uit ons heerlijk land verjagen."

Over de wending, welke de Italiaansche aangelegenheden genomen hebben door de uitvaardiging eener constitutie te Napels, heeft Garibaldi zich aldus uitgedrukt: »Als mogten de Bourbons ook den republikeinschen regeringsvorm afkondigen, ik zal de wapenen niet nederleggen alvorens hen uit Italie te hebben gedreven; noch zal ik vrede maken vóór dat ik de onderdanen van den Paus en van Oostenrijk zal hebben bevrijd van het juk waaronder zij nog zuchten." Aan Crispi, aan Turr en aan zijne andere vertrouwelingen heeft hij herhaaldelijk gezegd: »Wij zullen ons graf op het Napelsche grondgebied vinden; indien wij hetzelve niet veroveren; maar wij zullen ons door niemand laten bewegen om den strijd te staken."

Garibaldi heeft door de in hechtenis neming van den heer la Farina en zijne verbanning van Sicilie, een hoogst gewigtigen stap gedaan; daardoor is een openlijke breuk ontstaan tusschen den bevrijder en dictator van dat eiland en de Sardinische regering.

Reeds van den aanvang af, dat la Farina op Sicilie was gekomen openbaarde zich verschil van gevoelens, telkens wanneer het vraagstuk van de aanhechting aan Sardinie werd opgeworpen.

Garibaldi verweet la Farina, dat hij alleen gekomen was om hem moeijelijkheden te berokkenen, inzonderheid dat hij zijnen invloed tot omverwerping van het ministerie had aangewend. In een gesprek, 't welk den 6den op nieuw tusschen deze twee personen gevoerd werd over de onmiddelijke aanhechting van Sicilie bij het Sardinische koningrijk, kwam het tot hooggaande twist en verbittering. De heer la Farina nam toen afscheid, doch den volgenden nacht werd hij in hechtenis genomen en een uur later aan boord der Sardinische Stoomboot *Gulnava* gebragt. Terstond na zijne aankomst te Turin begaf la Farina zich naar den minister de Cavour, die hem meermalen bij zich ontving. De voorzitter was zeer verstoord over hetgeen de heer la Farina hem verhaalde, hetwelk althans tot op zekere hoogte de meening dergenen schijnt te bevestigen, die beweren dat hij, naar Palermo gaande, met eene zending der Sardinische bij de Siciliaansche regering belast was.

De twee gevolmagtigden, die door de Napelsche regering benoemd zijn om een verbond met Sardinie tot stand te brengen, de heeren Manna en Winspeare, zijn den 16den te Turin aangekomen.

Den 17den zijn zij door graaf Cavour ten gehoore ontvangen en heeft laatstgenoemde bij die gelegenheid zoodanige voorwaarden voor de alliantie tusschen Sardinie en Napels gesteld, dat eerstgemelden hebben verklaard, geen voldoende volmagt te hebben om dien grondslag te onderhandelen. Zoo zou graaf Cavour gevorderd hebben, dat eene alliantie de medewerking van Napels in het bestrijden der Oostenrijksche heerschappij over Venetie, noodzakelijk maakte, alsmede de erkenning der inlijving van de nog overige deelen van den Pauselijken Staat, indien deze, even als de Romagna tegen het bestuur des Pausen in opstand mogten komen, en ten gevolge daarvan met Sardinie vereenigd werden. Men zal zich herinneren, dat deze lezing reeds voor geruimen tijd opgegeven werd als de voorwaarden te bevatten, welke graaf Cavour, bij het aanknoopen der onderhandelingen, zoude stellen. Het kan nu zijn, dat die lezing niet volkomen de ware is; maar zooveel schijnt althans uit verschillende berigten te blijken, dat graaf Cavour zoo goed als onaanneembare voorwaarden stelt. Misschien heeft deze staatsman hiermede de bedoeling, om de zaak te rekken en middelerwijl de verdere ontwikkeling, der gebeurtenissen op Sicilie en in Napels gade te slaan; want door de ruime concessien van koning Frans hebben de verwikkelingen op het vasteland van Napels van stonden af een ander aanzien bekomen.

De laatste berigten uit Napels, loopende tot den 21sten dezer, komen, kortelijk zamengevat, op het volgende neder: Men had vernomen dat Garibaldi aan het hoofd van 8 à 10,000 man Palermo verlaten had en algemeen werd verwacht, dat weldra de tijding van zijne landing op de Napelsche kust vernomen zou worden. Het hof is daardoor in de grootste ontsteltenis gebragt en men verzekerde, dat koning Frans de onmiddelijke ontruiming van geheel Sicilie had bevolen. En juist daags te voren had de reactionnaire partij nog een wanhopige poging tot omverwerping der nieuwe orde van zaken gedaan. Eene afdeeling van de koninklijke garde wilde namelijk de nationale garde dwingen te roepen: *Weg met de constitutie!* De nationale garde weigerde echter en de koning moest beloven de kon. garde onmiddelijk te ontbinden. De *Opinione* meent op grond van brieven uit Palermo te kunnen verzekeren, dat Garibaldi op dit oogenblik over eene arme van bijkans 30,000 man te bevelen heeft.

Bij koninklijk besluit zijn de kiescollegien voor de verkiezing van afgevaardigden in het koningrijk Napels, tegen den 19den Augustus opgeroepen.

— Garibaldi heeft tot de dames te Palermo de navolgende circulaire gerigt:

»In de bewustheid van wel te handelen, wil ik u, dames van Palermo, een voorstel doen, hetwelk aan zulke edelmoedige harten als de uwe slechts aangenaam kan zijn. Ik wend mij tot u, die ik in de ure des gevaars heb leeren kennen als groot door fiere gramschap en verheven vaderlandsliefde. In de hitte van den strijd hebt gij de wreede huurlingen getrotseerd en de dappere zonen van Italie aangemoedigd, die vereenigd waren onder de leus: vrijheid of dood!

»Bekoorlijke Palermitaansche vrouwen! ik moet u eene daad van zwakheid bekennen. Ik, oud soldaat der beide werelden, ik heb tranen gestort; ik ben bewogen geworden tot in het diepst van mijn gemoed; ik heb geweend, niet bij het gezigt der ellende en ruinen in deze edele stad; niet bij het gezigt der puinhoopen en verminkte lijken, maar bij het gezigt der kinderen en weezen, die tot den hongerdood zullen gedoemd zijn! In het vondelingshuis zijn reeds 90 van de 100 kinderen door gebrek omgekomen. Eene enkele min moet vier dezer onschuldige, naar Gods beeld geschapen wezens zogen. . . Het overige zullen uwe edelmoedige harten gevoelen, die reeds genoeg bij dit droevig berigt zullen lijden.

»Onder de vele afscheidsgroeten die ik reeds in mijn leven hier en daar heb toegeroepen, zal er geen enkele mij zoo zwaar vallen als die bij mijn scheiden van uwe dierbare bevolking. Die dag zal mij treurig zijn. Maar ik hoop, dat mijne smart zal gelenigd worden door u, edel gedeelte dezer bevolking! gelenigd door de hoop, door de overtuiging, dat deze arme verlatene schepselen, die door het lot tot schande zijn gedoemd, die als uit den schoot der menschelijke maatschappij zijn verwijderd en veroordeeld tot een leven van schande en ellende, — dat die ongelukkigen zeg ik, zullen toevertrouwd zijn aan de edele zorgen dezer edele dames, aan welke ik voortdurend door een gevoel van liefde en dankbaarheid zal gehecht blijven."

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Berigten uit de *Zuid-* en *Ooster afdeeling van Borneo* over de maand Augustus behelzen het volgende:

Op het berigt, dat de beruchte pangeran *Antasari* te *Ringkan Katan* eene benting opgerigt en eene aanzienlijke magt van opstandelingen zich daar vereenigd had, werd eene kolonne, onder bevel van den majoor *Koch* derwaarts gezonden, welke, na te *Kalang* eene versterking des vijands met gering verlies te hebben genomen, den 19den Augustus te *Ringkan Katan* is binnen gerukt.

De pangeran *Antasari* heeft onze troepen in die benting niet afgewacht, maar is in den ochtend van den dag der komst onzer troepen gevlugt, zoo men zegt, naar *Twèèh*.

De benting te *Kalowa*, welke door hulptroepen bezet en door den vijand omsingeld was, is op den 10den Augustus door eene kolonne onder bevel van den luitenant *van Emde* ontzet.

Den 13den daarop volgende werd door dien officier de versterking des vijands, waarvan de aanvallen op *Kalowa* uitgingen, ingenomen, terwijl de hulptroepen en bevolking der kampongs eene opgeworpene sterkte der muitelingen te *Lampehong* hebben overmeesterd.

De sterkte te *Tabalong* werd gedurende eenige dagen door de vijanden omsingeld, doch nog bij tijds ontzet door eene kolonne, onder bevel van den kapitein *Eichelberg*, die op den 18den Augt. van uit *Amoenthai* derwaarts was opgerukt.

Op den 28sten dier maand werd ter hoofdplaats *Bandjermasin* het berigt ontvangen, dat onze versterking te *Martapoera* sedert den 26sten te voren door de muitelingen was ingesloten en dezen pogingen aanwendden om dezelve aan te vallen.

Toen een 1500tal muitelingen tot op 200 passen van het fort genaderd was, werden zij met kartetsvuur, ondersteund door dat van eenige scherpschutters begroet, hetwelk eene goede uitwerking heeft gehad.

Dadelijk op het vernemen van dit berigt, werd de gouvernements sleeper, *Kapitein van Os*, — die juist stoomklaar lag om eenige manschappen ter versterking der posten in het *Amoentaische* en *Alaische* over te brengen, — met een gedeelte van die manschappen naar *Martapoera* gezonden, onder bevel van kapitein *de Ravallet*.

Op den 29sten Augustus is de sleeper *Kapitein van Os* ter hoofdplaats *Bandjermasin* teruggekeerd met het berigt, dat de hoofdmagt des vijands na eenige verliezen geleden te hebben terug geweken is

Uit berigten van *Amoentaai* werd afgeleid, dat men daar het plan had gesmeed om zich van onze versterking aldaar door verraad meester te maken.

Dit voornemen werd echter niet ten uitvoer gebragt.

Een der zendelingen van *Hidajat*, die in verzekerde bewaring is genomen, heeft zeer bezwarende beschuldigingen tegen de priesters van *Amoenthai* afgelegd; deze zouden namelijk de hand in die zaak hebben gehad.

Van het *Alaische* en *Amawangsche* werd niets belangrijks vernomen.

In de *Tanah-laoet* werd het tot dus ver goed gezinde landschap *Maloeka* door eene bende muitelingen bedreigd.

Eene kleine kolonne, onder bevel van den luitenant *Hamming* is van *Martapoera* derwaarts gezonden om den vijand te verdrijven. (*Jav. Court*)

Banjermassing. — Zoo wij wel onderrigt zijn, heeft het volgende aldaar plaats gehad.

De majoor Verspijck, zoude zich door valsche berigten, hebben laten verleiden en zich met zijne geheele strijdbare magt noordelijk begeven hebben, bijna niets tot bescherming der hoofdplaats achterlatende. Dit oogenblik zouden de opstandelingen hebben waargenomen om met plus minus 2000 man, die in den omtrek der stad verborgen lagen, de plaats afteloopen alles te vermoorden en uitteplunderen. Dit zou, bij welslagen een tooneel van gruwelen gegeven hebben, nog erger dan bij het uitbreken van den opstand, dat den oorlog met een jaar voor het minst, zoude hebben verlengd. Gelukkig was juist de Ardjoeno aangekomen, dank zij de spoed waarmede hier de afscheep van het regterhalve 13de bataillon heeft plaats gehad. De opstandelingen, die de stad geheel onbezet waanden, zagen zeer vreemd op, toen zij in hunne moorddadige plannen door de nieuw aangekomen troepen werden verijdeld. Onbekend waar het regterhalve 13de bataillon débarqueren zou en of zij misschien dadelijk zouden moeten ageren, was uit voorzorg door den Milt. Komd. alhier aan ieder man 60 patronen uitgedeeld, welke voorzorg dan ook met het beste gevolg is bekroond, onze troepen hebben dan ook den vuurdoop prachtig doorgestaan en de opstandelingen zijn met een zeer groot verlies afgeslagen en nog een eind wegs vervolgd geworden; van onzen kant zouden een dertiental aan dooden en gekwetsten gebleven zijn.

Ook is een officier van gezondheid der marine, even voor onze troepen gedebarqueerd, met sloep en opvarenden vermist, die vermoedelijk in handen der opstandelingen zullen gevallen zijn. (*Soerab. Court*)

AAN- EN UITVOER TE SAMARANG,

van den 6den tot met den 13den September 1860.

AANVOER.

Van Macao met het Ned. schip Everdina Elisabeth, kapt. *C. J. Tonjes.*

600 kn. thee, 1258 kollies diverse koopmanschappen, *Goei Kingsan en Tjing Kie Ting.*

61 kollies diverse koopmanschappen, *Order.* (bestemd voor Batavia.)

Van Batavia met de Ned. Ind. stoomboot Makassar, kapt. *W. A. J. Kuller.*

2 ks. kappertjes en 2 kn. duim- en maatstokjes, *Soesman & Co.*

1 ks. tuinzaden, *F. A. Pringiers.*

1 kt. petis pois, 1 ks. tuinzaden en 4 kn. blaauw salimporis, *Dorrepaal & Co.*

1 kt. koopmanschappen, *Dorrepaal & Co. (Uit het Entrepôt aldaar)*

11 kt. manufacturen, *van Affelen van Saemfoort. (Uit het Entrepôt aldaar.)*

1 kt. kramerijen en 1 rol papier, *Order.*

170 kollies diverse goederen, *Gouvernement.*

En andere lading van Batavia, bestemd voor Soerabaija en Makassar.

Van Soerabaija met de Ned. Ind. stoomboot Oenarang, kapt. *S. van Hulstijn.*

12 zak. medicijnen, 100 kn. cognac en rhum, 49 kn. oud gekapte koperen munt, 15 kn. en 2 bn. diverse goederen en 2 pakjes monsters, *Order.*

Van Riouw met de Ned. Ind. bark Thae Goan, kapitein *Tan Goat Sing.*

805 pik. gambeer en 13 pik. was, *Order.*

Van Batavia met de Ned. Ind. stoomboot Banda, kapitein *J. W. Bieringa.*

2 ks. verw en ijzerwaren, *Soesman & Co.*

1 ks. regaal, *Order. (Uit het Regaal Pakhuis aldaar.)*

En eenige Gouvernements goederen.

Van Soerabaija met de de Ned. Ind. stoomboot Makassar, kapt. *W. A. J. Kuller.*

13 kn. lampen, *Soesman & Co.*

8 kn. madera, *J. Hijmans.*

7 kn. gekapte koperen duiten, *Seck Achmat Badirp.*

En eenige Gouvernements goederen.

En andere lading van Soerabaija, bestemd voor Batavia.

UITVOER.

Naar Nederland met het Ned. schip Hollandia, kapt. *P. Wap.*

450 pik. koffij en 15 pik. bindrotting, *N. H. M.*

Naar Nederland over Batavia met het Ned. schip Baron van Hardenbroek, kapt. *H. C. H. Hennij.*

1160 pik. koffij, 6 pik. bindrotting, 1100 ps. koehuiden en 207 kn. indigo, *N. H. M.*

Naar Frankrijk met het Frans. schip Rose Marie Louise, kapt. *J. W. Garnaud.*

900 pik. koffij, 50 kn. indigo en 1000 ps. koehuiden, *van den Broek & Veeckens.*

Naar Singapoer met de Ned. Ind. bark Fathool Manam, kapt. *Seck Alie Bin Aboebakar Bargebeh.*

2 kn. indigo, 15 ps. stroomatten en 14 ps. schapen, *Seck Achmat Ro-Egie.*

1 kt., 20 doz. tjawls, *Seck Achmat Ro-Egie. (Uit het Entrepôt alhier.)*

Naar Batavia met de Ned. Ind. stoomboot Oenarang, kapt. *S. van Hulstijn.*

230 pik. en 3 bn. koffij, *Dorrepaal & Co.*

3 kn. garen, *Mac Neill & Co.*

2 zak. koffij, *Staloe.*

1 kt. aardewerk en 1 kt. regaal, *J. Hijmans.*

4 pik. koffij, *C. Damnitz & Co.*

1 kt. dames kleederen, *P. Schallig.*

1 pakje monster, 1 kt. geborduurde zijde en 4 kn. veeren-assen, *M. A. Jasper.*

17 kn. militaire en civiele goederen, *Gouvernement.*

En andere diverse goederen, *Diverse Personen.*

Naar Passaroean en Probolingo met de Ned. Ind. bark Ellen, kapt. *T. A. P. Wentholt.*

551 ps. djatie balken, *B. Kopersmit & Co.*

Naar Nederland met de Ned. bark Ida Wilhelmina, kapt. *B. P. van Wijland.*

4790 pik. koffij, *N. H. M.*

Naar Nederland met het Ned. schip Hercules, kapt. *J. C. Siedenburg.*

6037 pik. koffij en 20 pik. bindrotting, *N. H. M.*

SCHEEPSBERIGTEN.

AANGEKOMEN SCHEPEN TE SAMARANG.

Datum.		Vlag.	Benaming.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Van	Datum.	
Sept.	6	Ned. Ind.	Schoener	de Haai.	Liem Boekiet.	Jawana.	30	Aug.
〃	6	〃 〃	Bark	Fathool Manam.	Sech Alie Bin Aboebakar Bargebeh.	Balie.	31	〃
〃	7	Ned.	Bark	Everdina Elisabeth.	C. J. Tonjes.	Macao.	31	Julij.
〃	7	Frans.	Schip	Esperance.	C. H. Nicolas.	Cheribon.	4	Sept.
〃	7	Ned.	Bark	Hendrik Ido Ambacht.	L. Bijl	Macassar	28	Aug.
〃	7	〃	Bark	Cezar.	A. de Jong.	Soerabaija.	5	Sept.
〃	8	Ned. Ind.	Stoomschip	Oenarang.	S. van Hulstijn.	Soerabaija.	7	〃
〃	8	Ned.	Bark	Brederode.	L. Kruijmel.	Hongkong.	19	Julij.
〃	9	Ned. Ind.	Brik	Sie Banjah.	Daeng Malimpo.	Grissee.	7	Sept.
〃	10	〃 〃	Bark	Thae Goan.	Tan Goat San.	Riouw.	6	Aug.
〃	10	〃 〃	Kotter	Krabbe.	Mardam.	Passoeroean.	1	Sept.
〃	10	Ned.	Schip	Noach.	P. Wierikx.	Batavia.	7	〃
〃	12	Ned. Ind.	Stoomschip	Banda.	J. C. Bieringa.	Batavia.	10	〃
〃	12	Ned.	Bark	Otto.	W. G. Rotgans.	Batavia.	8	〃

VERTROKKEN SCHEPEN VAN SAMARANG.

Datum.		Vlag.	Benaming.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Naar
Septemb.	7	Ned Ind.	Stoomschip	Macassar.	W. A. J. Kuller	Soerabaija.
〃	8	Ned.	Schip	Hollandia.	P. Wap.	Nederland.
〃	8	Ned. Ind.	Bark	Fathool Manam.	Sech Alie Bin Aboebakar Bargebeh.	Riouw en Singapoer.
〃	9	〃	Stoomschip	Oenarang.	S. van Hulstijn.	Batavia.
〃	11	〃	Bark	Djadal Hair.	Sech Oemar Bin Abdulla Ka-ateban.	Sumanap.
〃	11	Frans.	〃	Rose Marie Louise.	J. W. Garnaud	Frankrijk.
〃	13	Ned.	〃	Baron van Hardenbroek.	H. C. H. Hennij	Batavia en Nederland.
〃	13	〃	〃	Everdina Elisabeth.	C. J. Tonjes.	Batavia.
〃	13	Ned. Ind.	Stoomschip	Banda	J. C. Bieringa.	Soerabaija.

SCHEPEN IN LADING TE SAMARANG.

Vlag.	Benam.	Namen der Schepen.	Last.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Ned.	Bark	Zeemeeuw.	234	H. L. Kauser.		Dorrepaal & Co.
	Schoener	Valparaiso.	177	E. J. Kok.	Nederland.	v.d. Broek & Veeckens.
〃	Brik	Cezar.	182	A. D. de Jong.	〃	C. Damnitz & Co.
〃	Bark	Hendrik Ido Ambacht.	399	L. Bijl	〃	Dorrepaal & Co.
〃	〃	Brederode.	311	L. Kruijmel.		〃
〃	Schip	Noach.	471	P. Wierikx.		B. Kopersmit & Co.
〃	Bark	Otto.	365	W. G. Rotgans.	Nederland.	Mac Neill & Co.
Frans.	Schip	Esperance.	198	Th. Nicolas.	Frankrijk.	C. Damnitz & Co.
Ned.	Brik	Joesrool Karim.	163	Said Abdul. B. Salim B. Boebakar.		Gezagvoerder.
〃	Schoener	de Haai.	25	Liem Boekit.	Batavia.	〃
〃	Brik	Sie Banjah	54	Daeng Malimpo.	Pontianak.	〃
〃	Bark	Thae Goan.	69½	Tan Goat Sing.	Tagal.	〃
〃	Kotter	Krabbe.	13	Mardam.		〃
〃	Brik	Srie Nagara.	53	Intje Kandhar.	ligg. in de rivier van Torbaija.	〃

WEERKUNDIGE WAARNEMINGEN TE SAMARANG.

Datums.	Thermometer.				Winden.				Regen, Onweêr, enz.
Aug. 10.	uur.	morg. 9	midd. 3	av. 10	morg.	mg. 9	midd. 3	av. 10	
7	22	27^{6}	34^{5}	26^{3}	ZO	O	O	ZO	
8	22^{2}	29	31^{4}	27^{1}	ZO	ZO	O	OZO	
9	22^{9}	28^{1}	34^{7}	27	O	ZO	O	OZO	
10	22^{7}	28^{6}	31^{4}	26^{7}	O	ZZO	ZO	O	
11	22^{1}	27^{1}	33^{7}	26^{6}	O	O	ZO	O	
12	22^{8}	29^{3}	31	26^{7}	O	ZO	ZZO	ZO	
13	20^{7}	29^{1}	34^{3}	27^{3}	O	ZW	ZZO	Z	

N. B. Thermometer naar CELCIUS. De sterkte van den wind van 0 tot 10, als van stilte tot vliegenden storm. Gevallen regen in Ned. Ellen.

Van elk ongeteekend artikel in het Samarangsch Advertentie-Blad voorkomende, hetwelk geen bloote nieuwstijding of aankondiging bevat is de schrijver voor de wet J. H. DE GROOT.

Gedrukt en Uitgegeven bij de Groot, Kolff & Co., Samarang.